

Li Hongzhi

Zhuan Falun

(II. zvezek)

Slovenski prevod, junij 2016

Nepreglednost vesolja in ogromnost kozmičnih teles, ljudem nikdar ne bosta postali poznani s pomočjo raziskovanja. Tudi natančnosti snovi ljudje nikdar ne bodo mogli opazovati ali izmeriti. Globina človeškega telesa je tolikšna, da presega človeško znanje, ki lahko oprasne zgolj površino. Življenje je tako zapleteno in raznoliko, da bo ljudem za vedno ostalo uganka.

24. september 1995

Zla oseba je rojena iz ljubosumja. Iz sebičnosti in jeze se pritožuje čez „nepravičnost“.

Dobra oseba ima v srcu vedno sočutje. Osvobodena nezadovoljstva in sovraštva, težave vidi kot radost.

Prosvetljena oseba nima nikakršnih navezanosti. Mirno opazuje ljudi sveta, izgubljene v iluziji.

25. september 1995

Tisti, ki se ne meni za običajna obžalovanja in radosti, tisti je kultivator.

Tisti, ki nima navezanosti na tuzemsko izgubo in korist, tisti je Arhat.

Maj 1995

Kazalo

Poučevanje <i>Fa</i> na otoku Lantau.....	5
Lekcije iz budizma.....	16
Propadanje človeške rase in pojavljanje prosvetljenih bitij	20
Šolanje in kultura sta dve različni stvari.....	24
Buda narava	27
V Tao-u brez kultiviranja Tao-a	30
Zgodba o stvarjenju človeka iz gline	31
Omejitve sodobne znanosti in prostranstvo ter globokoumnost Buda <i>Fa</i>	34
»Vse prakse vračajo k enemu«	38
Zen budizem je skrajšen.....	40
Ravni tekem kultiviranja	42
Budist in Taoist	45
Brez predstav pri odreševanju ljudi in poučevanju <i>Fa</i>	46
To kar počne Buda šola, je odreševanje ljudi, ne blagoslavljanje in zaščita	51
Propadanje človeške vrste in nevarne predstave	53
Človeštvo v obdobju zadnje Kalpe	57
Resnično kultiviranje	61
Bodite razumni in dobro presojajte.....	62
Prepoznavanje.....	62
Zakaj nekdo ne vidi	63
Študiranje <i>Fa</i>	64
Kako biti asistent	65
Kaj je "praznina"?.....	66
Bodi neomajen.....	67
Nauki budizma so najšibkejši in najmanjši del Buda <i>Fa</i> ...	67
Kaj je modrost?.....	68
Practiciranje kulture po upokojitvi	69

Poučevanje *Fa* na otoku Lantau

Nekateri ljudje tekom življenja ne uspejo v kultivaciji, niti se ne zaobljubijo k nadaljevanju kultivacije v naslednjih življenjih, zato so se prisiljeni reinkarnirati kot običajni ljudje in nimajo več priložnosti za kultivacijo. V takem primeru, se tisto, kar so kultivirali v svojih predhodnih življenjih, spremeni v srečo. Številni visoki uradniki so na primer reinkarnacije menihov. Tekom kultivacije so vzdržali velike tegobe in pridobili nekaj blagoslova, zato so postali, čeprav njihova kultivacija ni bila dokončno uspešna, visoki uradniki ali vladarji.

Če bi se zaobljubili, da se bodo v svojem naslednjem življenju spet kultivirali, vendar niso uspeli v kultivaciji v tem življenju, bi to dejanje pripomogel k oblikovanju karmične naklonjenosti v naslednjem življenju. Če oseba naredi tako zaobljubo, zanjo, potem, ko se bo reinkarnirala, ne bodo skrbela zemeljska božanstva nizkih ravni. Zanj bo skrbel njen Učitelj, jo spremljal in opazoval, ko se bo reinkarnirala, zagotavljajoč ji, da se bo reinkarnirala v družini, kjer ji bo omogočena kultivacija. Tako bo ponovno imela priložnost za kultivacijo.

Velik del redovnikov v samostanih no bo uspelo v kultivaciji. Osnovni razlog za to, da ne bodo uspeli, je da številne navezanosti niso odvržene, da ne vedo kako se kultivirati in, da niso prejeli *Fa*. Nekateri ljudje mislijo, da lahko uspešno kultivirajo Budovstvo z recitiranjem suter, vendar ne bodo uspeli, če ne odvržejo človeških navezanosti. Njihov um je kljub vsemu osredotočen na Budo, zato bodo, potem ko preminejo, tavalili po svetišču in sledili druge ko se kultivirajo. Tako je z njimi. Ne moreš ga imenovati duh, niti ga ne moreš imenovati redovnik, saj ni človeško bitje. Stanje človeštva je danes v velikem neredu. Druga stvar je, da podobe Bude danes v sebi nimajo Bude in nekateri lažni Bude so prisilni rezultat čaščenja s strani nekaterih. Dandanes bodo nekateri ljudje zavezali rdeč

pas tkanine okrog drevesa in ga bodo nato častili in oni častijo gore in skale. Častili bodo podobo Bude ko je narejena, kljub temu da ni bila posvečena. Takšno čaščenje je ustvarilo lažne Bude. /Ti, lažni Bude/, so videti natanko tako kot pravi Bude, vendar so lažni in bodo počeli slabe stvari, maskirani v Bude. To se dogaja precej pogosto.

Nebo določa stroge pogoje za doseganje končnega statusa osebe (*zheng-guo*), v nasprotju s tem kar si predstavljajo ljudje. V realnosti je budizem prenehal biti učinkovit s prihodom moderne dobe. Mnogi ljudje ne vedo več kako se kultivirati in kultura je sedaj težka. Preobilje interpretacij budističnih suter je mogoče zaslediti v budizmu. En menih bo dal eno razlago, drugi pa bo to obrnil na glavo in ponudil drugo. Vendar tovrstne razlage lahko vodijo ljudi na napačno pot in vse so namenjene spodkopavanju Buda *Fa*. Ljudje lahko pridejo do novih spoznanj le na podlagi izvornih besed in pomenov prisotnih v budističnih sutrah in le na ta način lahko pridejo vsaj do majhnih spoznanj. Toda, tudi če je to le majceno delček resnice, ki so jo spoznali na tak način, so se s tem izboljšali. In po ponovnem branju, bodo spoznali še eno resnico in se s tem ponovno izboljšali. Na različnih ravneh bodo prišli do različnih razumevanj. Nekateri redovniki so poskušali razložiti pomen budističnih suter in nekateri so celo napisali knjige, ki poskušajo pojasniti Veliki Zakon, navajajoč omejene razlage, trdeč, da ta stavek pomeni to in to, in tisti pomeni to in ono in naslednji... Toda stavki, ki jih je izvorno izrekel Buda, imajo različne konotacije na različnih ravneh, raztezajoč se vse do ravni Tathagate. Vendar je menih, ki to počne, na nizki ravni kulture in ni dosegel razumevanja resnic Bodisatve ali Bude. Vendar pa on kljub temu poskuša izraziti pomen budističnih suter, čeprav to ni nič več kot njegovo lastno razumevanje na njegovi lastni ravni. Njegove besede ne vsebujejo višjih pomenov in bodo druge vodile le do nizkih ravni razumevanja, in jih tam ujele v past. On je pravzaprav usmeril ljudi na

napačno pot. Ko pravi: »Tisto, kar je Buda mislil, je...«, bo to ljudi omejilo. Ljudje si bodo razlagali stvari na ta način in nihče se ne bo mogel kultivirati na višje ravni.

Take razlage so se tekom generacij namnožile. Ko ljudje govorijo o Tripitaka (»Tri košare«) - sutre, pravila in razprave – bi morale biti sutre obravnavane drugače; niti samostanski predpisi niti filozofske razprave se ne morejo izenačevati s sutrami. Posebno razprave so polne razlag na slepo o Velikem Zakonu in zmanjšujejo pomene, ki jih je Veliki Zakon prvotno imel. Današnji menihi uporabljajo svetovno terminologijo, za razlaganje budističnih suter, vendar so doživeli popoln neuspeh. Izvoren pomen tega, kar je učil Buda Sakyamuni, je prav tak, kot je bil ob nastanku in vsaka razlaga bi bila odstopanje. To je eden od razlogov zakaj današnji redovniki težko uspejo v kultivaciji. Redovniki tega seveda ne vedo in ko ne morejo razumeti originalnih budističnih suter – kar se dogaja, ker so bile sestavljene s prvobitno klasično gramatiko – iščejo dela z navodili. Vendar so ta dela z navodili polna neodgovornih razlag, ki so jih avtorji zasnovali in naredilo na podlagi njihovega neznatnega razumevanja. To je bil problem vso zgodovino. To je bil primer tudi v davnih časih, tako da ne verjemite na slepo knjigam napisanim davno tega. One niso izjema, in so dejansko služile za spodkopavanje Velikega Zakona. Buda Sakyamuni je dejal, da njegova dharna ne bo več delovala po preteku določenega števila let, in ko nastopi Obdobje Konca Zakona, bodo prišli demoni škodovat dharmi. To je eden izmed razlogov.

Budizma v Indiji ni več moč najti, prav zaradi neodgovornih dejanj tamkajšnjih redovnikov. Eden bi razlagal (sutr) na en način, drugi na drugega, ustvarjajoč zapleten nered različnih pogledov. Kakršna razlaga že je nastala, ni imela izvornega pomena, kot ga je imel v mislih Buda Sakyamuni; izvoren pomen je bil izgubljen. Zato budizem v Indiji ne obstaja več.

Dobro je z drugimi razpravljati o spoznanjih do katerih si

prišel, saj v tem primeru govoriš o svojih lastnih izkušnjah in uvidih v Budine sutre. Nič ni narobe v tem in ne bo imelo nobenih negativnih posledic. Kar je najslabše, je uporabljati svoje lastne besede, da bi se razložil pomen odlomkov iz Budinih suter. Vsak originalen stavek ni omejen zgolj na pomen, ki predstavlja sebe na določeni ravni. Tam lahko najdeš razčlenjeno načelo, ki je tako pravilno in tako dobro, ko pa se dvigneš in še izboljšaš, boš ugotovil, da ta isti stavek vsebuje še višjo resnico.

Buda Sakyamuni je porabil devetinštirideset let za posredovanje svoje dharme. Na začetku ni bil na ravni Tathagate in del *Fa*, ki ga je učil, je bil poučevan mnogo let pred tem. Toda on je poučeval kontinuirano in kar je učil v svojih kasnejših letih, pred svojo nirvano, je bilo gromozansko drugačno od tega kar je poučeval prej. Razlog za to je, da je on sam šel skozi proces konstantnega doseganja novih uvidov in napredovanja, in da je on sam konstantno izvajal kultivacijo. A dejstvo je, da on človeštvu ni zapustil zakona vesolja; današnji ljudje so tisti, ki to imenujejo *Fa* ali sutra. Ko je bil Buda Sakyamuni živ, ni bilo suter. Vsebina je bila delo ljudi, ki so kasneje zbrali besede Bude Sakyamunija, in v procesu zbiranja so bile napake. Pravi pomeni nekaterih stvari, ki jih je povedal Buda Sakyamuni, so bili spremenjeni, a ljudem tistega časa, je bilo tako ali tako dovoljeno vedeti le toliko. Nič od tega ni bilo naključno; pravzaprav je bilo usojeno, da je tako.

Tako je bilo zato, ker se v preteklosti nihče ni drznil zapisovati kultivacijskih stvari s kristalno jasnimi izrazi in jih zapustiti človeškemu bitjem. Ljudje so morali vse doumeti sami. Človeška bitja so v zablodi in ne vedo ničesar. Njim je zelo težko dobiti uvid v stvari.

Tisto, kar je Buda Sakyamuni zapustil ljudem tekom svojega življenja, so bili predvsem redovniška pravila. Ko se je Buda Sakyamuni na koncu približal *nirvani*, ga je eden od njegovih učencev vprašal: »Sedaj, ko naš učitelj odhaja, koga naj imamo

za učitelja?« Odgovor Bude Sakyamunija je bil: »Vzemite pravila za vašega učitelja.« In v resnici so lahko pravila, ki jih je zapustil, vodila kultivatorje do Izpolnitve (*yuan-man*). Pravila so bila postavljena, ko je bil on še živ, čeprav so kasnejše generacije kot sutre varovale stvari, ki so jih zapisale kasneje, opirajoč se na tisto, kar je on povedal v preteklosti. Jaz sem prvi, ki je resnično dal kultivacijske stvari človeškim bitjem; to ni bilo storjeno še nikdar prej. Naredil sem nekaj kar ni storil še nihče pred menoj, in dal ljudem lestev do Nebes.

Religije dejansko obstajajo iz dveh razlogov. Prvič, resnično omogočajo tistim, ki so dobri in se zmorejo kultivirati, da prejmejo Pot; drugič, lahko zagotovijo, da morala človeške družbe ostane na razmeroma visoki ravni. To sta dva cilja, ki naj ju dosežejo religije. To kar dajem jaz, ni mišljeno, da bi bila kakorkoli religija. Toda kakorkoli že, resnično poučevati *Fa* in reševati ljudi, bo imelo enak učinek: To je, da resnično omogoči ljudem najti Pot in se kultivirati, vam ponuditi pot; in dovoliti številnim ljudem, ki so slišali *Fa* in prebrali knjigo, da razumejo nekaj načel, čeprav se morda ne bodo želeli kultivirati, in tako od takrat dalje, ne bodo namerno počeli slabih ali škodljivih stvari. Torej je izid enak, s človeško moralo ohranjeno na relativno visoki ravni. Tudi ta namen je ponujen. Resnično nuditi prakso in poučevati ljudi – mar to ne šteje v reševanje ljudi?

V predzgodovinskih obdobjih, so nekatere človeške civilizacije trajale dlje, nekatere pa manj časa a nekatere so trajale precej dolgo. V vsakem obdobju je bila pot razvoja znanosti, ki jo je osvojila človeška rasa, drugačna. Ljudje danes delujejo v okviru sodobnega znanstvenega razvoja in ne vedo, da obstajajo tudi drugi načini po katerih bi se lahko razvijali. Dejstvo je, da je bila znanost starodavne Kitajske povsem drugačna od tiste, ki je prišla iz sodobne Evrope. Znanost starodavne Kitajske je osredotočila svoje proučevanje neposredno na človeško življenje in vesolje. Antični narodi so si

upali raziskovati stvari, ki so bile neotipljive in nevidne, in lahko so potrdili njihov obstoj. Zaznave, ki jih ima oseba, ko sedi v meditaciji se znatno povečajo, na koncu do točke, kjer zaznave ne postanejo le izjemno močne, temveč obenem nekaj otipljivega in vidnega. Nekaj brez oblike tako preseže samo sebe in postane nekaj z obliko. Tako so antična ljudstva krenila po drugi poti, tisti, ki raziskuje skrivnosti življenja in povezave med človeškim telesom in vesoljem – po poti, ki je povsem drugačna od današnjih empiričnih znanosti.

Luno je pravzaprav ustvaril predzgodovinski človek in njena notranjost je votla. Predzgodovinski človek je bil precej napreden. Današnji ljudje menijo, da so piramide zgradili Egipčani in so poskušali ugotoviti od kod so pripeljali kamen. A nič ni od tega. Piramide so pravzaprav del predzgodovinske kulture in so bile nekoč potopljene pod morjem. Zaradi kasnejših sprememb na Zemlji, točneje, številnih premikov kontinentalnih plošč, so ponovno prišle na površje. S časom je število oseb na tem področju raslo, z novimi prebivalci, ki so postopno doumeli namen piramid – in to je, da so lahko dolga obdobja ohranjale predmete. Tako so torej vanje dajali človeška trupla. A ti ljudje niso bili tisti, ki so piramide zgradili; Egipčani so jih le našli in uporabili. V kasnejšem obdobju so Egipčani zgradili manjše inačice piramid, ki so temeljile na izvirnikih in s tem zmedli znanstvenike.

Današnji človek ima le možnost gledanja na stvari skozi trenutno znanje in najvidnejši rezultat tega je, da razna pravila in aksiomi, določenih s strani številnih znanstvenikov, praktično dušijo ljudi. Darwin je dejal, da se je človek razvil iz opice in ljudje vsepovsod verjamejo, da se je človek res razvil iz opice. Zato so iz te teorije nastali raznorazni sklepi. Danes je znanost odkrila določene stvari, ki segajo daleč pred zgodovino sodobne civilizacije, pa vendar se ljudje ne upajo tega priznati in jih imajo namesto tega za nemogoče ter nadaljujejo z naključnim razvijanjem stvari in govorjenjem nesmislov. Nekega dne se bo

pojaviła znanost človeškega telesa. Fizika, kemija in druge znanstvene veje prihodnosti, se bodo lahko razvile na drugačni osnovi, taki, ki ni nujno enaka kot tista na Zahodu. Aksiomi, vzpostavljeni s strani današnje empirične znanosti, so precej omejeni in priznavajo le tisto, kar je vidno in otipljivo. Vse, kar je neopazno očesu ali otipu, se ne priznava. Njeni znanstveni aksiomi sploh niso znanstveni in so popolnoma izolirali človeka. Kadar oseba z znanstvenimi metodami odkrije stvari, ki so običajno nevidne in neotipljive, mar to ni znanost? Se tega ne sme imeti za znanost?

Resnično razumevanje snovi ima le malo podobnosti s tem, ki ga imajo današnji znanstveniki. Ko današnji znanstveniki proučujejo stvari kot so nevtrini in atomi, verjamejo, da to ni varno, ker bodo delci radioaktivno sevali, če niso spravljani v svinčene posode. To je njihovo spoznanje, temelječe na obstoječih teorijah, ki so znotraj dosega njihovega raziskovanja. Vendar je to le majhen del tega kar oni lahko vedo. V resničnosti so vsi predmeti živi. Buda Sakyamuni je povedal isto. Ne glede na to v kateri razsežnosti je snov najdena, tam snovno obstaja, in je pri tem obenem živa. Nevtrine, atome, gama žarke in snov na celo drobnejših ravneh, je vse moč nadzorovati, vendar mora oseba doseči potrebno raven, da to uresniči. Gong, ki ga mi razvijamo s kultivacijo, ima pravzaprav močno sevanje, ki ga kultivator lahko v celoti nadzira. Današnja znanost raziskuje kako je nastalo vesolje, predstavljajoč raznorazne teorije in skuša določiti njegovo sestavo. Višje razumevanje je, da je vesolje sestavljeno iz časa in prostora. A na najosnovnejši ravni je vesolje sestavljeno iz energije. Drobnejša je snov, večja je njena radioaktivnost in to je bistvo tega, kar se dogaja najosnovnejši ravni. Današnji znanstveniki ne bi šli tako daleč, da bi to priznali, ker njihovo znanje ni na tej točki.

Snov v ekstremno mikroskopski ravnini – v stanju, ki je skrajno majhno, tvori izvorno snov, ki dejansko ni živa. To je

oblika izvorne snovi, ki je ni moč doumeti z uporabo običajnega človeškega načina razmišljanja. Ta izvorna snov je zastrašujoča, ker se kateri koli predmet, ki pade vanjo, stopi in razgradi. Izvorna snov, strogo rečeno, ne more biti imenovana snov. Vesolje ima posebno značilnost, imenovano *Zhen-Shan-Ren*. Zakaj je tako, da najmanjši delci predmeta vsi vsebujejo *Zhen-Shan-Ren*? Kaže, da je *Zhen-Shan-Ren* pravzaprav zmožen zbrati in zadržati skupaj najizvirnejšo snov – najizvirnejše bistvo, ki se ne more povsem imenovati snov – in tako zbira in drži skupaj najizvirnejšo tvar, formirajoč najdrobnejšo vrsto, primitivne snovi. Po nastanku tega, se na tej osnovi združijo najdrobnejši delci snovi in ti drobceni delci so izmenično preurejeni in tvorijo zemljo, kamen, kovino, svetlobo in čas v različnih razsežnostih – temeljne snovi vesolja. Iz teh snovi nato nastajajo večje oblike snovi, iz katerih nastane množica predmetov. Ko so torej, vse stvari ustvarjene iz te posebne lastnosti vesolja, imajo v sebi omejujočo *Fa* kakovost vesolja. Tako ima vsa snov Buda naravo oz. *Zhen-Shan-Ren* element, ki tvori vesolje. Tudi to je Buda *Fa*, poznan tudi kot Tao.

Vse stvari so žive in vsebujejo Buda naravo; vendar so nagnjene k obrabi. Z izjemo posebne lastnosti *Zhen-Shan-Ren*, je vsaka oblika izpeljane snovi izpostavljena resni nevarnosti, ko doživi obrabo – tj. obraba tekom časa in razpad snovne stvari. Z drugimi besedami; stvari se razgrajujejo. Širše rečeno, ko se stvari razgrajujejo, to pomeni, da so se nižje ravni vesolja pokvarile, da je *Fa* prenehal delovati. Ko Zakon v človeških srcih neha delovati, človeška bitja postanejo zla, saj niso več omejena z moralnimi vrednotami. Ko je človeška morala ohranjana v normalnem stanju, lahko *Fa* ostane trajen in obstojen; to je mogoče, dokler človeško srce ne postane zlo. A ne uspevajoč pri tem, mora človeško bitje prestatiti selitev, tako da ne glede kaj postane v ciklusu ponovnega rojstva – najsi bo to rastlina, žival, snovni predmet, cement ali pesek – karkoli že to bo, bo še naprej s seboj nosilo svojo karmo. In tako, gledajoč

na to s tega vidika, ko se človeštvo degenerira, ni le človeška družba ta, ki se degenerira, temveč skoraj vse stvari. V času Konca Zakona, imajo Zemlja, določene razsežnosti v vesolju, cvetje, trava in drevesa, karmo.

Zaradi obstoja selitve, je mogoče, da se bo človeško bitje v enem življenju rodilo kot človek, v drugem pa kot žival. Selitev pravzaprav ni omejena na reinkarnacijo kot na eno od šestih kategorij življenja (po tradicionalnem nauku). Šest jih je opisal samo Buda Sakyamuni. Življenje se lahko reinkarnira kot človeško bitje, nebeško bitje ali kot *asura* demon, prav tako se lahko reinkarnira kot nekaj podobnega divji živali, domače živali ali snovnega predmeta.

Da bi se lahko človeška znanost razvila do določene ravni, se mora vzdigniti najprej standard človeške morale, da ne bi izbruhnilo kaj takega kot je vesoljna vojna. Človeška bitja nikdar ne bodo zmožna doseči področja Bud s pomočjo tehnologije. Zakaj je tako? Tisto kar imajo Bude in nebeška bitja pod svojo oblastjo, so znanosti in tehnologije, ki so višje od tistih, ki jih imajo človeška bitja. Drugače povedano; če želijo človeška bitja stremeti po takih višinah, tega ne morejo doseči le s pomočjo znanosti in tehnologije. Pravzaprav, če bi bili znanstveni in tehnološki načini sposobni omogočiti take preboje, bi se res zgodile naravne katastrofe. To pa zato, ker, če bi človeška bitja dosegla področja takih višin s pomočjo tehnologij in pridobila božanske moči te velikosti, njihov um pa bi bil še vedno napolnjen z borbenostjo, pohlepom, seksualno strastjo, različnimi željami, zavistjo in navezanostmi vseh vrst, vključujoč slavo in zaslužek – če bi tja odnesli navezanosti vseh vrst – bi se na Nebu zgodil kaos. Tako, da absolutno ni dovoljeno, da bi se tak scenarij zgodil.

Za človeška bitja, je edini način, da dosežejo take višine, s kultivacijo. Le z opuščanjem lastnih navezanosti in hrepenenj skozi naporno kultivacijo in istovetenjem s posebno lastnostjo vesolja *Zhen-Shan-Ren*, je mogoče doseči tako visoko raven.

Kaj pravzaprav je znanost? Tisto čemur poveljujejo Bogovi in Bude je najvišja znanost. Njihovo razumevanje snovi je najvišje, in na mikrokozmičnih ravneh lahko opazujejo snov do določene mikrokozmične stopnje, kot tudi večje oblike snovi, ki obstaja v vesolju. Način na katerega trenutno to pojmujejo ljudje je, da tu obstaja ta snovni predmet, nato molekule, pa atomi itd. ... Glede večje snovi pa verjamejo, da so planeti največji. Vendar planeti niso največja oblika snovi. Obstajajo druge, še večje. Bude so sposobni videti občutno večje oblike snovi, kot tudi znatno manjše na mikrokozmični ravni. Toda, celo s takimi sposobnostmi, Bude, vključno s Tathagatami, še vedno ne morejo videti izvora snovi; celo Tathagate ne morejo videti končne velikosti vesolja.

Bitja v rajih, pravijo, da se je zelo težko kultivirati, da je kultura skoraj nemogoča. Zakaj pravijo to? Zato ker Bude nimajo nobenega trpljenja za pretrpeti. Bude v rajih ne trpijo. Vse kar imajo so prijetne, vesele stvari in imajo lahko kar si poželijo – skrajno sproščeno življenje. Torej razmislite malo o tem; Z neizmernimi božanskimi močmi in življenjem brez trpljenja – kako bi se lahko kultivirali? Res je težko izboljšati se. Lažje se je kultivirati človeškim bitjem, ampak če ljudje ne dosežejo tako visoke ravni, se tja ne more povzpeli nihče. To je podobno steklenici polni umazanije, ki ne more izplavati na površino vode. To je zagotovo enak primer tudi pri osebi, ki se ne more povzpeli tja brez samo-očiščenja.

Velika modrost Bude se nanaša na veliko modrost znotraj njegovega področja. Buda, čigar raven je dvakrat višja od Tathagate, razume resnico vesolja na mnogo višji ravni. Ko on pripoveduje o tri tisočih vesoljih, ne misli, da jih ima vsako posamično zrno peska. Veliki prosvetljeni so spoznali, da jih nekatera zrna peska in skale imajo. Ampak nekatere skale jih nimajo. Granit jih na primer nima. Ko vzdigneš nek kamen, vidiš ekstremno velik svet in bitja (prisotna v njem) izgledajo kot človeška bitja. Oni ne občutijo vibracije, celo če vržeš

kamen, ker je to natanko tako kot oni obstajajo; če ga položiš kam ali ga potopiš v vodo, voda ne more vstopiti v to razsežnost.

To je ogromen svet. Način na katerega človeška bitja vidijo velikosti predmetov, je pravzaprav napačen. Ni takih kategorij kot je »velikost« na način na kakršnega si običajni ljudje to zamišljajo. Ti vidiš da je to predmet, kakršen je, vendar je to samo podoba kako se prikazuje običajnim ljudem. Naj bo to kos papirja, slika ali zelo tanek list papirja – kateri koli med njimi lahko ima na sebi Zakonska Telesa (*Fa-shen*). Običajnim ljudem je to nepojmljivo, ampak oni so le običajni ljudje.

Dejansko, v naši fizični razsežnosti na Zemlji, človek ni edina vrsta človeku podobnega bitja. Obstajajo človeku podobna bitja, ki živijo v morjih. V preteklosti so nekateri to prinesli v javnost, ampak običajna družba tega ni mogla sprejeti in je označila za mit. Vendar je bilo tisto, kar je bilo povedano, resnica. Ko so se kontinentalne plošče pričele premikati, je mnogo delov morskega dna prišlo na površje. Na dnu oceanov obstaja več vrst človeku podobnih bitij. Nekatera so podobna nam, nekatera pa so precej drugačna. Nekatera imajo škrge, medtem ko so nekatera od pasu navzgor ljudje, od pasu navzdol pa ribe; druga imajo človeške noge, zgornji del trupa pa je ribji.

Lekcije iz budizma

Dandanes so nekateri redovniki napisali številne knjige. Ampak, kaj so napisali? Črn Či prežema vsako besedo in vrstico. Te osebe same tega ne morejo videti; stvari notri so v kaotičnem neredu. Pojavi kot je ta, so zelo pogosti v Obdobju Konca Zakona.

Dharma Bude Shakyamunija, se je pojavila v Indiji, in kako to, da je tam izginila? Dokler je bil Buda Sakyamuni živ, so ljudje sledili temu kar je poučeval in zahteval od njih. Ko je Buda Sakyamuni poučeval svojo dharmo, je tisti, ki tega ni razumel, lahko vprašal. In če bi storil kaj slabega, ga je Buda Sakyamuni lahko popravil. Po smrti Bude Shakyamunija, so številni redovniki dali napačne razlage, zasnovane na njihovem lastnem razumevanju besed Bude Shakyamunija. Če predpostavimo, da se je Buda Sakyamuni kultiviral do ravni višine hiše, in da se je povprečen redovnik uspel kultivirati do višine enega čevlja ali je ta redovnik lahko razumel vse temeljne pomene dharme na različnih ravneh vse do nebeškega položaja (*guo-wei*) Tathagate? Besede Bude Shakyamunija na vsaki ravni vsebujejo metodo kultiviranja na tej ravni. Zato se lahko kultivator kultivira navzgor, na temelju razumevanja, ki ga je dosegel na različnih ravneh. Ko se kultivira na novo raven, bo tam vedno *Fa*, da ga bo vodil. In zato on doseže novo razumevanje istega stavka *Fa*, kadar koli doseže novo raven. Z izvornim besedilom budističnih suter, boš dobil novo razumevanje ob vsakem branju. Ko napreduješ in ponovno bereš sutro, boš ponovno dobil novo razumevanje. Na ta način, z neprestanim učenjem, spreminjaš in razvijaš tvoje razumevanje in tvoja raven kultiviranja se bo dvigala.

Čim so nekateri redovniki o budističnih sutrah razpravljali skozi objektiv lastnih razlag, in to počeli uporabljajoč izraze običajnih ljudi ali napisali knjigo take vrste, so takoj odvedli

ljudi v svoje lastne omejitve. Oni so širili razlage budističnih suter. Besede Bude Sakyamunija so bile zelo visoke ravni in so vsebovale toliko globljih pomenov. Kljub temu se ti redovniki niso prosvetlili v nič od tega. To pa zato, ker so bile njihove ravni kultiviranja nizke! Zato so njihove besede, ko so jih budisti vzeli k srcu, vodile in omejevale ljudi na redovnikov lasten okvir spoznanja. Videti je, da je bilo to, kar so oni počeli, dobro, saj je videti, kot da so spodbujali ljudi k proučevanju budizma. Ampak ali niso oni pravzaprav spodkopavali Buda *Fa*? Spodkopavanje Buda *Fa*, lahko ima različne oblike. Nekateri saboterji ga obenem povečujejo in uničujejo. Takšno škodo je najtežje odkriti in uvideti in to je najbolj škodljivo. Dharma Bude Sakyamunija se v Indiji ne prenaša več, prav zaradi tega.

Mnogi ljudje skušajo pojasniti kaj je poučeval Buda Sakyamuni, govoreč, da je mislil tako in drugače. Vendar je to le tisto, kar so te osebe zmogle razumeti na njihovih lastnih ravneh. Nebeško oko (*tian-mu*) nekaterih ljudi je odprto in videli so nekatere resnice na različnih ravneh. Vendar to (kar so oni videli) ni tako visoko niti globoko v primerjavi s tem kar je videl Buda Sakyamuni na ravni Tathagate, in razsežnosti, ki so jih oni prebili niso tako prostrane. Tudi ljudje, katerih nebeško oko je odprto na zelo nizki ravni, lahko vidijo le malo razsežnosti in to kar lahko vidijo je na zelo nizkih ravneh. Obstajajo različne resnice v različnih razsežnostih, zato ko oni pravijo, da je nekaj na tak in tak način, to pravzaprav ni tako. Tisti, ki neodgovorno razlagajo *Fa*, vodijo ljudi v omejenosti njihovega lastnega razumevanja. Pa mi povejte: Ali oni ščitijo *Fa* ali ga uničujejo? Zato nikomur ni dovoljeno spremeniti niti ene same besede v sutrah! Prosvetlite se in se kultivirajte prav s pomočjo izvornih naukov suter! Ampak, v redu se je pogovarjati o lastnih razumevanjih posameznika. Ljudje lahko medsebojno izmenjujejo misli rekoč: »Uspel sem nekaj razumeti...ali, zdaj sem uspel videti sledeč pomen...« ali » čutim, da to pomeni, da

pri nečem nisem postopal pravilno in se moram izboljšati v določenem pogledu...« ali »Ta stavek zadeva prav mene, nakazujoč, da nisem postopal pravilno. To je odlično!« ko se ta oseba izboljša in to ponovno prebere, bo uvidela, da ji isti stavek nudi novi uvid. Tako se oseba izboljšuje in na ta način se ljudje prosvetlujejo in dojemajo stvari.

Dandanes obstaja mnogo redovnikov in laičnih budistov, ki so napisali veliko stvari, o katerih oni mislijo, da so napisali sutre. Vendar je sutra le *Fa*, ki ga poučuje Buda! Kako bi lahko take stvari, ki jih oni pišejo označili za sutre?! Pa vendar jih oni kljub temu imenujejo sutre. Še huje; številni laični budisti in redovniki, stremijo k slavi in materialni koristi in se radi hvalijo. Vzhičeni so nad sabo, ko jih drugi povelečujejo. Kultivator bi moral resnično izvesti svojo kultivacijo. Resnična kultivacija je stvar opuščanja človeških navezanosti. Stvari kot so stremljenje po slavi in koristih med običajnimi ljudmi, bojevitost in bahavost, biti nevoščljiv v srcu – vsa človeška hrepenenja in navezanosti je potrebno odstraniti. Zatorej, ko si zamislimo tiste z močno željo, da so pred vsemi drugimi in se bahajo v tuzemskem svetu, si lahko predstavljamo koliko navezanosti bodo izkazovali. Pravi kultivatorji se bodo počutili zelo slabo, ko bodo pogledali take ljudi. Obstajajo tudi taki, ki kultivirajo Budovstvo a imajo vseeno močno željo po denarju in bogastvu. Oni tega ne povedo na glas, vendar čim se njihovo srce ali um vznemiri, ljudje na visokih ravneh kultivacije ali Bude to vedo.

Tu je fokus na tiste, ki so poklicni kultivatorji (kot menihi in kler), vendar enako pravzaprav velja za mnoge, ki preučujejo budizem. Ali se ti ljudje res učijo budizem? Kaj kultivatorji, konec koncev, kultivirajo? Kultiviranje ni nič drugega kot opuščanje navezanosti. Zelo, zelo malo pomembnosti je treba pripisovati običajnim človeškim hrepenenjem. Zakaj so številni ljudje, ki so prejeli Tao, odšli globoko v gore in ne želijo biti v samostanih v Obdobju Konca Zakona? Razlog zakaj so odšli v gore in gozdove je v tem, da so uvideli, da mnoge osebe, ki so

živele v samostanih niso izvajale resnične kultivacije. Številni od tamkajšnjih redovnikov so imeli navezanosti, ki jih niso želeli opustiti, spletkarili so med seboj in to niso bili več kraji čistoče ali resnične kultivacije. Zato so se ti kultivatorji temu izognili in odšli daleč od tam.

Poleg tega seveda, je tu očitna škoda, ki so jo povzročili kulti in demonske prakse. Te se zlahka prepozna na prvi pogled in ugotovi, da so zli. Vendar je škoda, storjena v imenu budizma, največja. Zakaj je Buda Sakyamuni dejal, da njegova dharma ne bo več mogla odreševati ljudi v Obdobju Konca Zakona? Danes je Obdobje Konca Zakona. Redovniki težko odrešijo sebe, kaj šele druge! Jaz sem opisal stvari, ki so se zgodile v Obdobju Konca Zakona in nekateri ljudje so nenadoma doumeli resnico. Razvoji v današnji družbi so grozljivi. Le pogledjte in videli boste, da so se pojavile vse vrste lažnih, pokvarjenih, zlih in kaotičnih stvari!

Mi smo torej tu razkrili te resnice, vendar nismo nikogar posebno imenovali. Številni redovniki so napisali knjige in na prvi pogled je videt kot, da je njihov namen promovirati Buda *Fa*. Vendar gre v njihovem bistvu za slavo in korist. Ljudje me sprašujejo: »Kaj reči o tej osebi?« Na kar sem odgovoril: »Njegovi slavi navkljub, je on neodgovorno razlagal budistične sutre in prodajal sebe. Pravzaprav je on od nekdanj obsojen na pekel.«

Sutre, pravila in razprave – z izjemo suter, so namenjeni izpodkopavanju izvornega pomena Buda *Fa*. Dandanes so ljudje, ki govorijo o »Treh košarah«. Vendar v resničnosti »Tri košare« ne obstajajo; obstajajo le sutre, in sutra je sutra. Druge stvari se ne morejo izenačiti s sutrami.

Propadanje človeške rase in pojavljanje prosvetljenih bitij

Propad človeka se ni pričel v času Eve kot je poudaril Jezus. Zemlja je šla skozi več kot eno civilizacijo in primitivno obdobje; obstajale so predzgodovinske civilizacije, ki so bile uničene. V nekaterih primerih, je bila Zemlja popolnoma uničena ali zamenjana z ustvarjenimi popolnoma novimi enkratnimi bitji. Mar človeštvo ne govori o katastrofah, ki bodo uničile svet? Pravzaprav o tem govorijo religije. Po preteku določenega časa, nastopi velika katastrofa in po nekem času se zgodi majhna katastrofa. V majhni katastrofi so ljudje uničeni v lokalnem obsegu; ko določeno področje postane zelo slabo, je uničeno. Obstajajo potresi, potapljanje kontinentalnih plošč, širjenje peščenih viharjev ali lakota in vojne. Majhna katastrofa je lokalna, medtem ko velika katastrofa učinkuje na večino človeštva. Velika katastrofa se pojavi le po preteku mnogih let. Sprememba, ki se dogaja na Zemlji, kot je premikanje objektov, upošteva določena pravila. Velika katastrofa, ki se širi, skupaj s spremembo, ki jo prinaša, vodi k uničenju človeštva. Vendar le majhno število ljudi preživi in nasledi katero od predzgodovinskih kultur in oni živijo življenje podobno tistemu v kameni dobi. Ker so vsa proizvodna orodja uničena, ima sledeča generacija še slabšo situacijo, saj je veliko pozabljenega. In tako se prebivalstvo prične večati iz primitivnega stanja in tekom časa, se ponovno pojavi civilizacija in napredna tehnologija. Ko se človeška rasa ponovno pokvari, se ponovno razvijejo katastrofe. Tako obstajajo ciklična sprememba z obdobji formiranja, stagniranja in degeneracije.

Z drugimi besedami; degeneracija človeka je neizbežna. Vendar v vsakem obdobju, ko civilizacija nastane, vedno obstajajo božanstva, ki jih pošiljajo velika prosvetljena bitja v

človeški svet, da rešijo ljudi. Namen tega je, da se prepreči nesorazmerna degeneracija človeškega uma v odnosu na stvari in snovi na Zemlji. Vse stvari, ki tvorijo Zemljo tega vesolja imajo posebno lastnost. Le s to posebno lastnostjo, je mogoče formirati izvorne, brezoblične stvari v snovi, ki imajo obliko in življenje. Vendar je prepovedano, da se človeški um degenerira pred snovjo. Zato se vsakič, ko nastane civilizacija ali kultura med ljudmi, pojavijo velika razsvetljena bitja. Velika prosvetljena bitja so se pojavila v vseh obdobjih predzgodovine. V sedanji civilizaciji so bitja kot so Jezus, Sakyamuni in Lao Tse, prišla ljudem povedat dobre stvari. V civiliziranih področjih različnih obdobj, so obstajala različna prosvetljena bitja, ki so bila odgovorna za poučevanje ljudi, kako se vrniti k svojemu izvornemu, pravemu *jaz-u*. Oni so omogočili tistim, ki so lahko prejeli Tao, doseči Izpolnitev; oni so pokazali običajnim ljudem, kako ceniti vrlino; in zahtevali so da človeštvo ohranja svojo moralnost na sorazmerno enotni ravni, ter tako zagotavljali, da se človeški um ne bo degeneriral tako zlahka. Ko je bila nekega dne končno vsa snov vesolja degenerirana, potem oni za to ne bi več skrbeli. Vendar je to izjemno dolg proces.

Tekom teh obdobj, je bilo tisto, kar so se prosvetljena bitja trudila storiti to, da preprečijo degeneracijo človeka in s tem, omogočijo tistim, ki so lahko napredovali v kultivaciji, da zares dosežejo Tao skozi kultivacijo. Človek se ni, kot je trdil Darwin, razvil iz opice. Na ta način človek samega sebe degradira. Vsa človeška bitja so sem padla iz mnogih razsežnosti vesolja. Niso več izpolnjevala zahtev *Fa* na njihovih ravneh v vesolju in zato so morala pasti. Natanko kot smo povedali prej; močnejša je človeška navezanost, globlje bo padel, nadaljujoč padanje vse dokler ne prispe v stanje običajnih človeških bitij. V očeh višjih bitij, namen človeškega življenja ni, da si le človek, temveč, da se hitro prebudiš iz iluzije na Zemlji in se vrneš. To je tisto, na kar oni res mislijo; oni ti odpirajo vrata. Tisti, ki se ne uspejo

vrniti, nimajo druge izbire, kot da se reinkarnirajo, nadaljujoč tako, dokler ne zberejo velike količine karme in so uničeni. Zato je bilo na Zemlji mnogo katastrof.

Iz druge perspektive, pa je Zemlja le deponija smeti iz vesolja. Obstajajo brezštevne galaksije in planete v brezštevlinih neizmernih vesoljih in na vsakem planetu so bitja. Človeška bitja zanikajo obstoj drugih razsežnosti, zato ne morejo videti teh bitij. Vendar ona obstajajo v drugih razsežnostih istih planetov (kot so tisti, ki jih mi vidimo), ne v naši razsežnosti in zato jih običajni ljudje ne morejo videti. To je podobno temu, da ljudje pravijo, da je Mars te razsežnosti vroč, če pa se je kdo prebil skozi to razsežnost, bo dokazal, da je na drugi strani precej hladen. Številni ljudje z nadnaravnimi sposobnostmi gledajo v Sonce in gledajoč nekaj časa, vidijo, da ni več vroče. In ko ponovno pogledajo, vidijo da je mračno. Pa vendar, gledajoč ponovno, je videti kot hladen in osvežilen svet. V tej snovni razsežnosti se to manifestira na ena način, medtem ko se v drugi razsežnosti manifestira drugače. Tako je moč živa bitja najti povsod in to velja tudi za človeška bitja. In ko ona ne izpolnjujejo več standarda dane ravni, po malem padajo. To je analogija študentu, ki ne uspe napredovati na višjo stopnjo, le da so v tem primeru dokončno padla med običajna človeška bitja. Človeška bitja, ki so slaba, v vesolju padajo navzdol, padajoč v samo središče vesolja – Zemljo.

Oseba, ki živi v človeškem svetu, prestaja reinkarnacijo in nima jamstva, da se bo ponovno rodila kot človeško bitje. Reinkarnira se lahko v katere koli posamezne snovne stvari, posamezne rastline, posamezne živali ali celo mikroorganizme. In tekom poti njegovih reinkarnacij, vse slabo kar počne, vedno nosi s seboj, in to je karma. Tisto, kar lahko bitje nosi s seboj sta namreč vrlina in karma in obe sta vedno z njim. Če se nekdo, čigar karma je velika, reinkarnira kot drevo, bo to drevo imelo karmo. In če se reinkarnira kot žival, bo ta žival imela karmo. Opeka, zemlja, skale, živali in rastline na Zemlji, imajo lahko

vsi karmo. Zakaj zdravilo, ki ga popije ali dobi z injekcijo pacient v Obdobju Konca Zakona, ni tako učinkovit kot v preteklosti? Zato, ker so današnja človeška bitja zbrala ogromno količino karme, na sebi nosijo močno karmo, in je zato izvorna učinkovitost zdravila izginila in ni niti najmanj sposoben zdraviti tega stanja. Če pa so kljub temu dane večje količine tega zdravila, bo pacient zastrupljen. Danes so številne bolezni neozdravljive. Tako je stanje na vsem planetu; vse se je pravzaprav zelo hitro degeneriralo. Jezus je lahko nosil človeške grehe in Buda Sakyamuni je preživel 49 let odrešujoč ljudi, ob silnem naporu. Mar nista načrtovala obsežne odrešitve ljudi? Zakaj potem nista poslala kar vsakega naravnost gor na Nebo? Ker ljudje niso izpolnili standardov višje ravni; zato ne morejo oditi tja. Vsaka raven ima svoj standard. Če nisi usposobljen biti študent na fakulteti, kako bi lahko obiskoval fakulteto? Razlog zakaj ne moreš oditi (na Nebo) je ta, da je preveč stvari, ki jih ne moreš opustiti in je tvoje telo preveč natovorjeno. Kjer je tvoj moralni standard, tam si ti. Edini način (da se dvigneš) je analogen šolanju: Če uspeš priti do naslednje stopnje ali letnika, potem boš tja hodil. Ostali se bodo vse bolj degenerirali in bodo uničeni. Ko smeti postanejo gnile, se ne sme dovoliti, da bi onesnažile vesolje. Zato morajo biti uničene.

Obsežno odreševanje živih bitij je tisto kar oznanja in počne v praksi Buda. Ali še konkretnije; za odrešitev živih bitij skrbe na ravni Tathagate. Bude, katerih raven je dvakrat višja od Tathagate, se ne ukvarjajo z zadevami običajnih ljudi. Če bi to storili, bi že en izgovorjen stavek, povzročil spremembe med običajnimi ljudmi. Zato oni ne morejo skrbeti zanje, saj je njihova moč prevelika. Za še večjega Budo, Zemlja ni dovolj velika za nožni prst, za še večjega Budo pa je premajhna celo za njegov pramen las. Besede, ki jih izgovori Buda, so *Fa*, in ko so izgovorjene, v trenutku povzročijo spremembe. Zaradi tega se nikoli ne vmešavajo v zadeve na Zemlji. Edini, ki obsežno odrešujejo živa bitja so Tathagate in Bodisatve.

Tathagata Bude imajo človeška bitja za običajna bitja a še višja božanska bitja na zelo visokih ravneh gledajo od zgoraj na Tathagate, po doseganju te ravni in gledanja nazaj, kot na običajna bitja. V očeh božanskih bitij na tej ravni, človeška bitja niso vredna niti toliko kot mikroorganizmi. Potem, ko pogledajo (bi rekli): »Takšen pokvarjen kraj, razruši to! Uniči to!« Zemlja je tak kraj. Tisti, ki kažejo usmiljenje do človeških bitij so Bude, ki so najbližje človeškim bitjem. Jezus je bil na ravni Tathagate, kot tudi Lao Tse. Tisti na višjih ravneh se ne ukvarjajo s človeškimi zadevami. Ko jih človeška bitja kličejo, tega ne morejo slišati. Ko jih človeška bitja kličejo, je to enako kot, da bi jih žalili. To je zvok, ki prihaja iz kupa izločkov, ki kliče tvoje ime.

Šolanje in kultura sta dve različni stvari

Jezus je bil, kot ostali, na ravni Tathagate. V preteklosti je bil Tathagata najnižji status med Budami. Tisti pod tem statusom, niso bili pojmovani kot Bude; imenovali so jih »Bodisatva« ali »Arhat«. Vsak Tathagata ima svoje lastno nebeško kraljestvo (*tian-guo*). V naši Rimski cesti obstaja več kot sto Tathagat. To pomeni da obstaja več kot sto svetov Budinih nebeških kraljestev. Z vsakim takim svetom upravlja Tathagata. Tathagata v vsakem nebeškem kraljestvu ima svoj lasten nabor metod kultiviranja, njegov lasten nabor metod za odreševanje ljudi. Nastajanje sveta osebe je neposredno povezano s kultivacijo osebe. Stvaritev sveta osebe, je plod kulture. Vendar ti svetovi niso nekaj kar bi s kultivacijo lahko ustvaril sodoben človek. Nastali so pred nešteti eoni.

Tu obstaja težava. Kot običajni ljudje, mi mislimo, da je dobro bogatiti naš razum z učenjem več metod kultiviranja in

izvedeti več o tistem, kar je bilo poučevano v različnih religijah. In ljudje pojmujejo take zadeve kot svojo modrost in znanje vsakodnevnih ljudi. Vendar to niso znanje v vsakodnevem smislu, in jih ne moreš obravnavati skozi vsakodnevne koncepte. Zakaj se mora človeško bitje osredotočiti na kultivacijo svojega šinšinga (*xinxing*) v kultivaciji, in zakaj taoistične prakse poudarjajo vrlino? Ker ima to vesolje *Fa*, posebno značilnost. Ta posebna značilnost vesolja ima različne zahteve za različna bitja na različnih ravneh. Človeška bitja so na tej ravni običajnih bitij, zato morajo zadostiti moralnemu standardu postavljenemu za običajna človeška bitja. Zakaj ne morejo napredovati v kultivaciji, če vrline v kultivaciji nimajo za pomembno? Zato, ker ima raven nad običajnimi človeškimi bitji standarde za nebeška bitja, in če se ne uskladiš z njimi, ne boš mogel oditi tja. Zakaj lahko nebeško bitje v nebesih pade? Zakaj lahko Arhat pade, če se ne kultivira dobro? Razlog je v tem, da ne izpolnjujeta več standardov na njunih ravneh.

Torej je v tej Rimski cesti, več kot sto nebeških kraljestev in vsako ima enega Tathagato, ki z njim upravlja. Kakovosti in sestava njegovega nebeškega kraljestva so ustvarjene z njegovo metodo kultiviranja. Mi smo odkrili, da so, naj bo to v religijskih praksah ali pri drugih poteh kultiviranja, kretnje na površini dokaj preproste – meditacija s spojenima rokama (*jie-yin*) zadošča. Celo v primeru taoistične šole, ki zahteva več gibov, jih je le nekaj in so preprosti. Kako potem lahko take prakse uspevajo dosežati vzvišena področja Bud, Bodisatev in Arhatov? Zato, ker sta resnični razvoj in transformacija gonga, skrajno zapletena. Človekove lastne celice morajo biti razvite in transformirane, razviti se mora cel niz božanskih moči in obstajajo številne veličastne, človeku še nepoznane stvari, ki so ustrezne le za določene ravni – in te morajo biti prav tako razvite. Če uporabimo analogijo; one so zapletenejše od najzapletenejših natančnih instrumentov poznanih človeškemu svetu in so preprosto izven človeškega dosega. V svetu

kultivacije obstaja izrek: »Kultivacija je odvisna od tebe, medtem, ko je *gong* odvisen od učitelja.« Z drugimi besedami, prava metoda kultiviranja... Celo, če so ljudje taoistične šole razpravljali o metodah kultiviranja, te predstavljajo le načela na površinski ravni in stremljenje. So le pojmovne. Če nekdo res stremi po kultiviranju resničnega gonga, ki ga tvori visoko-energijska snov, mora imeti lastno stremljenje, željo, da to stori. Vendar je pravi razvoj, ki se odvija v drugih razsežnostih, izjemno zapleten in izven dosega človeških bitij. Vse to je storil učitelj te osebe.

Torej tu obstaja težava. Če ti mešaš stvari iz drugih praks v svojo kultivacijo, se bodo pojavile težave. V preteklosti redovnikom ni bil dovoljen stik z drugimi praksami, in samostani so generacije dolgo, strogo prepovedovali redovnikom branje besedil drugih praks. Danes so redovniki zmedeni. Redovniki niso smeli imeti nikakršnega zemeljskega premoženja in popolnoma jim je bilo prepovedano brati besedila drugih praks. Vzrok za to je, da je nujno, da ostane v eni metodi kultivacije, držeč se čvrsto ene kultivacijske discipline. Le, ko so njegov um in misli napolnjeni z vsebino ene prakse, se bo lahko stalno kultiviral navzgor, izpolnjujoč svojo pot na eni stezi. Sicer pa, če vmešaš stvari iz drugih praks, je to kot, da bi del fotoaparata vstavil v televizor – takoj se bo pokvaril. Le pojasnujem zadevo. Če oseba meša stvari v svojo kultivacijo, bo cela njena praksa nepravilna in ne bo več napredovala. Poleg tega, je težko razlikovati prave stvari od napačnih, in če vmešaš slabe, napačne stvari, boš verjetno končal kultivacijo zaman. Niti tvoj učitelj ti ne bo mogel pomagati, ker bo to težava tvojega šinšinga (*xinxinga*).

Proces razvijanja in nastajanja gonga je izjemno zapleten, vendar ljudje to obravnavajo kot, da so to neke teorije običajnih ljudi. »Naučil se bom malo od krščanstva, malo od budizma, malo od taoizma in malo od konfucianizma.« To lahko pojmujejo kot »številne nauke pod eno streho«, vendar je to v

bistvu nesmisel. To je največja težava, ki se pojavlja v Obdobju Konca Zakona. Vsako bitje ima Buda značaj, ima željo po kultivaciji in želi biti dobro. Vendar ljudje te zadeve obravnavajo kot običajne človeške teorije. Pri običajnih človeških znanjih je lahko res, da je več vedeti, bolje. Vendar oseba (ki vmeša druge prakse) sama sebi ustvarja zmedo. Ne bo imel poti za kultivacijo, in ne bo imel niti sledi *gonga*.

Buda narava

Predstava, ko nastane, te bo nadzorovala vse življenje, vplivajoč na tvoje razmišljanje in celo na celotno paleto čustev, kot so tvoja radost, jeza, žalost in veselje. Nastala je po rojstvu. Če nekaj časa vztraja, bo postala del razmišljanja osebe, raztapljajoč se v umu resničnega bitja te osebe, s čimer bo oblikovala njen temperament.

Nastale predstave bodo ovirale in nadzirale osebo do konca življenja. Človeške predstave so običajno sebične ali še hujše, s čimer tvorijo karmo misli, ki za povračilo nadzira osebo. Človeka nadzira njegova Glavna duša (*zhu yuanshen*). Ko tvoja Glavna duša postane šibka in jo nadomesti predstava, si se ti brezpogojno predal in tvoje življenje je zdaj pod njenim nadzorom.

Tvoj pravi *jaz* je prirojen in se ne spreminja. Vendar so človeška bitja nagnjena k ustvarjanju predstav, ko opažajo stvari in ta predstava nisi *ti*. Če lahko uspeš, da si ne ustvariš kakršnekoli predstave, ko nekaj opazuješ, boš imel opažanje tvoje lastne, dobre, prirojene narave – gledišče tvojega resničnega *jaza* – in boš gledal na stvari dobrosrčno. Bolj, ko se kaže tvoj pravi *jaz*, višja je raven tvojih misli in tvoje misli so bližje resnici, s tem pa je povečan delež v katerem tvoje misli utelešajo področje tvoje prirojene, dobre naravi. Skrajno, skrajno

mikroskopski delci, ki jih vsebuje človeško telo, tvorijo naravo človeškega bitja, nekaj kar se nikdar ne spreminja. Ko se odstranijo meje, ki omejujejo razmišljanje osebe, postanejo človekova dobra nprav, temperament, značaj in značilnosti lahko vidni, in to si pravi *ti*.

Glavna duša se ne bo spremenila zaradi tega, ker je oseba razvila predstavo. Glavna duša ne bo spremenila svojih prirojenih lastnosti, zato ker je oseba razvila predstavo. Vendar se lahko zgodi, da je zaradi različnih človeških predstav in oblik karme, prirojena narava osebe tako zasuta, prekrita, popolnoma obložena, da nima možnosti, da bi se izkazala. Vendar se ne bo spremenila. To pa zato, ker karma nima tako fine in drobne sestave kot jo ima ona. Karma nastaja med običajnimi ljudskimi bitji, zato je to snov običajnega človeka. Ni mogoče, da bi bila ta snov tako mikrokozmična, glede na to, da so bile ob nastanku človeškega bitja uporabljene skrajno mikrokozmične snovi. Zaradi tega karma ne more prodreti vanjo. Le izvorna narava osebe je zasuta. Posameznikova izvorna narava ima lasten način gledanja na stvari. Če resnično lahko odstraniš predstave, oblikovane po rojstvu in obnoviš zaznave tvoje izvorne narave, bo to tam od koder si prišel, prvotna predstava, ki si si jo ustvaril - oziroma predstava, ki si jo imel na kraju, kjer si bil prvič ustvarjen. Vendar je zelo težko premagati razmišljanja in predstave, pridobljena po rojstvu, saj je prav to kultura.

Fa ima različne manifestacije na različnih ravneh. Na določeni ravni, ima svoje manifestacije na tej ravni. Če si bitje rojeno na tej ravni, bo tvoje mišljenje odražalo predstave *Fa* te ravni. Ko se tvoja izvorna narava vrne, bo to raven, na kateri boš dojemal stvari in ta standard si *ti* osebno.

Karma nima standarda *Zhen-Shan-Ren*; ona presoja stvari po standardu, ki je bil v času, ko je predstava nastala. Ona lahko spremeni osebo v to kar običajni ljudje imenujejo »zvit človek« ali »prizemljena« oseba. Ko se to dogaja, pomeni, da so nastale različne oblike karme misli, medtem ko se oseba kultivira, in

bodo ovirale kultivacijo. Če ljudi ne bi ovirala karma, bi bila kultivacija lahka. Karma kot je ta, je nastala v posebnih okoliščinah in v kontekstu moralnih standardov preteklih nekaj let, zato ona presoja stvari v luči teh standardov. Če nastane velika količina te snovi, bo človek pod njenim vplivom do konca življenja. Ko predstava, ki se je izoblikovala, meni, da je nekaj dobro ali slabo, bo ta oseba prav tako razmišljala in menila, da je treba v skladu s tem stvari tudi opraviti. Vendar njen pravi jaz ne obstaja več. Njen pravi jaz je popolnoma obložen in zaduščen z njenimi brezobzirnimi pridobljenimi predstavami. Oseba nima več lastnega, pravega standarda za razlikovanje dobrega od slabega.

Predstava nastane v mislih možganov in karma misli, nastala iz pojmovanja, je grozd karme oblikovan na vrhu glave osebe. Kaj je torej potem z »ljubeznivo mislijo« (*shan nian*)? Sakyamunijeva šola poučuje, da zgolj začetek razmišljanja pomeni karmo. In je pravzaprav tisto, kar se označuje kot »ljubezniva misel«, videti drugače, če se meri z višjim standardom ali v skladu z zahtevami višjega standarda *Zhen-Shan-Ren*.

To pomeni, da običajna oseba, ki naseljuje ta svet, sebe ne more najti. In taka predstava nadzira osebo ne le v enem življenju, temveč neprestano naprej. Le, ko nastopi sprememba, bo odstranjena. Brez spremembe, bo nadaljevala z nadzorom. Ko predstava postane eksponentno močnejša, bo pravi jaz osebe res prenehal obstajati. Zdaj pravimo, da je karma nakopičena plast na plasti. In to je zares doseglo to točko. Le pogledjte običajne ljudi. Oni ne vedo zakaj porabljajo svoje dneve, niti zakaj živijo!

Ljudje imajo različen duhovni potencial (*gen-ji*) in moč uvida (*wu-xing*). To je zamisel. Nekateri ljudje lahko vidijo te stvari, kar pomeni, da je lahko Buda narava osebe obnovljena in da zanj še obstaja upanje. Nekateri ljudje pa tega ne morejo razumeti, in to pomeni, da je ta zasut pregloboko v privzete

načine razmišljanja. V tem primeru zanj ni upanja.

V Tao-u brez kultiviranja Tao-a

Kultivacija se tako imenuje zato, ker omogoča metodo kultiviranja samega sebe, pot za hoditi. V preteklosti je obstajala izjava o uspehu, v povezavi z »Ta oseba ne kultivira Tao-a, a je vseeno v Tao-u«. Ob tem, ko sledi manjši stezi, ceni »ničnost« ali »praznino«. On preživlja svoje življenje v tem svetu, sledeč smer usode. Pomirjen je s svetom. Je mnenja, da: »Daj mi to, če mi mora pripasti; če pa ne, jaz tega ne želim.« Ne sledi tipični formi kultivacije. Celo ne ve kaj je to »kultivacija«. Vendar obstajajo učitelji, ki skrbijo za ljudi kot je on. Redko vstopa v spor z drugimi. To je tisto, kar so se ljudje navadili imenovati »V Tao-u, brez kultiviranja Tao-a«. Tudi običajni ljudje lahko, kot oni, izvajajo obvladovanje pri zahtevanju stvari, vendar oni v zaključku ne bodo dobili nebeškega položaja. Ta oseba ne bo pridobila gonga in lahko le zgolj zbira neomejeno vrlino, veliko količino le-te. In številni ljudje ga bodo ranili, saj ni lahko biti dobra oseba. Vendar to rezultira le v veliki količini karme. Če začne prakticirati, se bo to po naravi spremenilo v velik del gonga. Če ne prakticira, bo verjetno blagoslovljen v njegovem sledečem življenju, kjer bo postal visoki uslužbenec ali bo obogatel. V nasprotju s tem, ima največje število ljudi, ki so v Tao-u, brez, da bi ga kultivirali, posebno ozadje in obstajajo ljudje, ki skrbijo zanje. So v stanju ne-kultiviranja Tao-a, pa vendar so njegove misli in njegovo področje v Tao-u, zato se bo v prihodnosti vrnil na svoje izvorno mesto. Brez kultiviranja Tao-a, ga on kultivira – nekdo zanj transformira gong, čeprav on tega ne ve. Njegovo življenje je polno nesreč in on trpi in – odplačuje svojo karmo. Njegov šinšing se tiho izboljšuje tekom njegovega življenja in on je vedno v takem stanju. Obstajajo

ljudje s posebnim ozadjem. Običajen človek to težko počne.

Konfucij je ljudem zapustil način vedenja primeren ljudem – Doktrino družbe. Lao Tse je poučeval metodo kultiviranja. Vendar so, kot se je pokazalo, Kitajci kombinirali Konfucijeve ideje s tistimi iz taoistične šole. Na začetku Song dinastije, so začele prodirati tudi Budistične ideje. Po tem, se je s tem budistična misel spremenila do neprepoznavnosti. In po Song dinastiji, si je budizem pripojil stvari iz kitajskega konfucianizma, kot so sinovsko spoštovanje staršev in podobno – mnogo takih stvari. Vendar budistična šola pravzaprav nima ničesar temu podobnega. Budistična šola obravnava človeške zadeve povšalno tudi v tem pogledu; kdo ve koliko staršev je imela oseba v svojih številnih življenjih. Le, ko opustiš vse take navezanosti in se kultiviraš s tihim in mirnim umom, lahko uspeš. To so navezanosti. Torej, ko je bila uvedena Konfucijeva misel (v budizem), je nastala navezanost na naklonjenost do družine.

Zgodba o stvarjenju človeka iz gline

Človeška bitja obstajajo tu, na najnižji ravni in nad tem, so plasti na plasteh nebesa. Tathagata je na tej ravni. Jezus je bil na ravni Tathagate, kot tudi Lao Tse. Tisto, kar so oni lahko videli na tej ravni, je bilo tisto kar je bilo tam in pod njimi. Lahko so videli zelo malo tistega kar je bilo nad njimi, da se niti ne omenja tisto kar je še višje. To pa zato, ker so njihove ravni določale koliko modrosti so oni imeli.

Glede ideje o nastanku človeka iz gline, ki jo je poznal Jezus, je bil to izraz, ki ga je uporabljal, ki pa je prišel od bitja, ki ga je on imel za Boga – »Bog je ustvaril človeka iz gline«. Je mislil na glino, ki jo poznajo običajni ljudje? Ne, ni. To ni bila glina, ki jo poznajo običajni ljudje. Natančneje, na višjih ravneh, so

vse snovi, vključno z glino, visoko energijska snov na mikroskopski ravnini. Kdaj je bil potem človek, ki ga opisuje ustvarjen? Je bilo to storjeno pred začetkom civilizacije na Zemlji ali v nekem drugem času? Pravzaprav je v daljni preteklosti obstajala taka legenda in jo je Jezus povedal naprej ljudem – tj., da je Bog ustvaril človeka iz gline.

Vendar to, dejansko ni glina iz tega človeškega sveta. Glina iz drugega sveta ima moč, in stvari, ki napolnjujejo tisti svet so, če se jih prinese v ta svet, podobne gongu. Kar je on mislil je to, da je človek ustvarjen v drugem svetu. Nebeška bitja imajo kožo finejšo in bolj prefinjeno od naše. To je zato, ker njihova koža nima celic, ki jih tvori isti sloj stvari kot naše; njihova koža je sestavljena iz finejših in drobnejših stvari. Ko so bila potisnjena v to razsežnost običajnega človeka, se je pokazalo, da so bila ista kot človek. Izgledala so prav izjemno lepa s posebno prefinjenim videzom. To je pomenilo, da je bilo potrebno človeku dodati večjo telesno plast celične tvarine. In tako so človeška bitja poprijela svoj videz.

Ljudje na Nebesih imajo tudi telesa, in oni so, ko preletijo sem, videti enako kot mi. Pod velikimi kitajskimi gorami, so pokopana telesa nebeških bitij. Ko so umrla, so bila njihova telesa zakopana pod gore. Ti ljudje so videti skoraj enako kot človeška bitja, v nasprotju s tem kar je zapisano v svetih zapisih. Ko je bil Jezus na tem svetu, on ljudem pravzaprav ni zapustil nobenih svetih zapisov. Točneje, ljudje po njem, njegovi privrženci so jih napisali, in to so storili v skladu s tedanjim časom. Buda Sakyamuni, prav tako za seboj ni zapustil nobenih svetih zapisov; tudi te so napisali njegovi privrženci. In so glede na okoliščine, njegovi privrženci slišali kaj je bilo rečeno, vendar niso uspeli doumeti izvirnega pomena tega, na katere ljudi se je to nanašalo ali v katerem zgodovinskem sklopu so se te stvari zgodile.

Jezus je dejal, da le človek ustvarjen iz gline, kar je običajne ljudi pustilo v negotovosti, razmišljujoč: »Naša telesa niso

blato.« Ideja je, da je glina na skrajno visokih ravneh, superiorna snovi naših fizičnih teles. Višja je raven, superiornejša je.

V zelo daljni preteklosti, pred obstojem človeka nizke ravni, so bitja od zgoraj, ustvarila človeka v drugih razsežnostih. V trenutku, ko bi jaz dejal razsežnosti, da se tvori nekaj, bi to takoj poprijelo obliko. In kateri koli predmet je lahko ustvarjen že zgolj z mislijo na to – nariši s prstom po zraku, in to se bo oblikovalo, seveda v drugi razsežnosti. Z drugimi besedami – tisto, kar je bilo v preteklosti rečeno o nastanku sveta, o nastanku nebesnih ravni ali kar so budistična sveta besedila povedala o nastanku vesolja – so vse manifestacije moči Bud. Tisto, kar nam to pripoveduje je pozitivna karma, dobra karma, zla karma, vse posplošene kot »karma«. Tako so te stvari ustvarili Bude.

Buda z veliko močjo lahko zares ustvari nebesno raven in višja je raven Bude, veličastnejše je Nebo, ki ga on ustvarja. Še več; njemu ni treba uporabljati rok; dovolj je le odpreti usta in reči. Za še višjega Budo, je dovolj celo ena misel – le z mislijo se to doseže. Zaradi tega se Bude, katerih ravni so višje od Tathagate, ne morejo ukvarjati z običajnimi človeškimi zadevami; Ob formiranju le ene misli, bi se stvari na Zemlji v trenutku spremenile. Toda tudi Tathagata Buda se ne ukvarja s stvarmi neposredno. Pravzaprav daje le smernice, Bodisatve pa izvršujejo stvari.

Omejitve sodobne znanosti in prostranstvo ter globokoumnost Buda *Fa*

Celo z dharmo, ki jo je spoznal Buda Sakyamuni, človeška bitja niso mogla doumeti neizmernost Buda *Fa*. Ampak *Fa*, je enostavno ogromen – resnično je tako. Tisto kar je poučeval Buda Sakyamuni je bil Tathagata *Fa*, na njegovi ravni. Celo to je bilo običajnim ljudem videti zelo visoko. V preteklosti je bil le Tathagata lahko imenovan Buda. Niti Bodisatva niti Arhat nista bila Budi; niti nista dosegla področja Bude. Zato je bilo običajno, ko je nekdo izgovoril besedo »Buda«, da je to pomenilo Tathagato. Vendar Tathagata ni najvišji status v vesolju; točneje, je to najnižja raven Bude. Tudi med Budami, le tisti na najnižji ravni, skrbijo za običajne človeške zadeve. Bude na zelo visokih ravneh tega ne morejo početi, kajti, čim bi odprli usta, bi se na Zemlji zgodile spremembe. Kako je moč kaj takega dopustiti? Niti najmanj se ne morejo vplesti. Zato se le Tathagate ukvarjajo s človeškimi zadevami. Vendar Tathagate ne skrbijo za stvari osebno, temveč Bodisatve počno stvari za odrešitev ljudi. Zato je tudi doseganje ravni Tathagate izjemno.

Na mikrokozmični ravni, lahko (*Tathagata*) opazi tri tisoče tisočev vesolij v enem zrnju peska. V nauku Bude Sakyamunija obstaja teorija o tri tisoče tisočev vesolij. Dejal je, da v Rimski cesti obstaja tri tisoč planetov podobnih Zemlji, ki vsebujejo življenja identična človeškim bitjem. Pravzaprav jih je več kot tri tisoč. Dejal je tudi, da obstaja tri tisoče tisočev vesolij v zrnju peska. To pomeni, da v enem samem zrnju peska, obstaja tri tisoč svetov, kakršen je ta, ki ga naseljuje človek, nekaj neizmernega. Ko je nebeško oko odprto je moč videti stvari kot, da so povečane in videti drobcene stvari, kot so tiste na mikrokozmični ravni. Vendar, predstavljajte si to: Obstaja tri tisoče tisočev vesolij v enem zrnju peska. Torej; tri tisoče tisočev vesolij v zrnju peska imajo morja in reke, kajne? Torej; ali je še

tri tisoče tisočev vesolij v pesku teh rek? Tako celo Buda Sakyamuni ni videl izvora snovi. Zato je dejal: »Tako majhno je, da nima notranjosti«, misleč, da je tako majhno, da je izvor snovi neopazljiv.

Danes fizika lahko razume le, da je molekula sestavljena iz atomov in da je atom sestavljen iz jedra in elektronov. Naprej v mikrokozmosu obstajajo kvarki in nevtrini. In do tu je moč vedeti, to je vse. Torej gledajoč naprej noter, kaj je izvor snovi? Celo mikroskopi ne morejo odkriti kvarkov in nevtrinov. Njihov obstoj je znan le z uporabo drugih instrumentov. Vendar za odgovoriti, kaj je še naprej, tehnologija ljudi bedno zaostaja. Kar zadeva večje stvari, človek verjame, da so planeti največji objekti. Vendar Buda Sakyamuni tega ni videl tako. Tisto kar je videl on je bilo pravzaprav zelo veliko. Odkril je, da planeti niso največji. Vendar, gledajoč še naprej proti navzgor, ni mogel videti vrhunca. Zato je na koncu dejal: »Tako veliko je, da nima zunanosti.« Tako je ugotovil, da je »Njena velikost tolikšna, da nima zunanosti; njena majhnost je tolikšna da nima notranjosti,« kar pomeni, da je tako velika, da nima mej in tako drobna da ji ni moč videti dna.

Človeška bitja so zapletena in sestava vesolja je izjemno zapletena. Znanje, ki ga ima današnji človek je doseglo svoj vrhunec. Zato je postalo nekaj, kar omejuje razvoj človeške znanosti. Na primer, številni izpopolnjeni znanstveniki so pojasnili aksiome na področju fizike in kemije. Znotraj teh aksiomov je tisto kar oni trdijo zares resnica. In v redu je nadgrajevati se na njih. Vendar ima resnica mnogo ravni. Ko presežeš njihove aksiome, boš odkril, da aksiomi pravzaprav služijo za to, da ljudi omejijo.

Enako velja za sodobno znanost. Nekateri postavijo definicijo znanosti in nato se to pojmuje kot »znanost« le, če se izrazi s to definicijo. In ko se nahajaš znotraj njenih meja, vsi mislijo, da je to znanost. Ko izstopiš iz te definicije, odkriješ, da je njen namen ta, da omejuje napredek človeštva. Ničesar kar je

neotipljivega ali nevidnega ni dovoljeno tukaj, zato so omejitve, ki jih vsiljuje pomembne. Bude, taoistična božanstva o katerih govorimo, obstajajo v drugih razsežnostih, ki se jih človek ne more dotakniti ali jih videti. In potem, če so taka bitja odkrita z uporabo metod današnje znanosti ali bi jih to naredilo znanstveno dokazane? Da, bi! Vendar je Zahod postavil definicijo znanosti in se vse tisto, česar sodobna znanost ne more pojasniti, kategorizira, brez izjeme kot teologija ali religija. Ne upa si priznati takih stvari.

Znanost Zahoda je šla v skrajnost. Budistična šola verjame, da gre vse skozi stadije formiranja, stagnacije in degeneracije. Formiranje pomeni dobivanje oblike, medtem ko stagnacija pomeni ostanek v določeni fazi. Znanost v Evropi, omejena z okvirom, ki ga je postavila, sedaj spoznava, da ne more več napredovati. Če bi raziskovala še naprej, bi bilo tisto kar bi lahko bilo odkrito, nekaj izven meja te znanosti. Zato kategorično meša te stvari skupaj z religijo ali teologijo. Če pa kdo odkrije stvari, ki ne obstajajo v znanju današnje znanosti in počne to na način sodobne človeške znanosti in tehnologije ali odkrije stvari, ki so neotipljive in nevidne ter jih preučuje z današnjimi znanstvenimi metodami, mar ni to znanost? Težava je v tem, da je definicija znanosti že dolgo okamenela in se vse izven njenih meja kategorično zanika. S tem pa se ne pušča več prostora za nadaljnji napredek.

Obstajajo znanstveniki, osebe za katere velja, da so dovršeni na določenih področjih, ki so postavili zelo veliko aksiomov. Ti znanstveniki, kot sta Newton in Einstein, so bili po merilih običajnih ljudi zelo dovršeni, in so lahko opazili mnogo več od povprečne osebe. In aksiomi, ki so jih postavili, skupaj z njihovo znanstveno zapuščino, obstajajo kot bogastvo dragocenega znanja. Vendar to pove, da je katero koli raziskovanje ali razumevanje, ki se je zgodilo znotraj meja njihove misli, prisiljeno spoštovati določene obrazce. Če tisti, ki pridejo za njimi, delajo popolnoma znotraj teoretičnih okvirjev

teh znanstvenikov, jih naslednje generacije nikdar ne bodo presegle niti izkusile novih prebojev.

Ko posameznikovo odkritje ali izum, preseže omejitve predhodno postavljenih aksiomov, bo razumljeno, da so postavljeni aksiomi omejevali ljudi. To pa zato, ker obstajajo višje oblike znanja, višje resnice, ki se nahajajo v višjih ravneh. Dober primer je naše poznavanje snovi. Običajno je bilo, da so bili najmanjši, ljudem poznani delci snovi, atomska jedra. Vendar to ni več tako, ker so sedaj tu še kvarki in nato nevtrini. Smisel tega je, da se človeška bitja neprestano učijo o teh stvareh. Vendar bo novi aksiom, po odkritju nečesa drugega, tudi imel vlogo še ene omejitve. Tako je to. Dejstvo je, da je namen takšnih aksiomov, da ljudi omejijo.

Einstein ni bil običajen človek. On je uvidel, da je tisto, kar poučujeta religija in tudi teologija, resnica. Človekovo razumevanje fizičnega sveta je omejeno z znanjem človeških bitij, kot so znanstveni aksiomi, ki so bili postavljeni. Če bi človeška raziskovanja resnično iskala globlje, ob njihovem vztrajanju da prodro dlje, bi uvideli, da je tisto, kar uči religija, resnica. Življenja, ki obstajajo na ravnini, ki je eno stopnjo višje od človeške, predstavljajo znanost in tehnologijo, ki je za eno stopnjo višja in njihovo razumevanje sveta skozi znanost in tehnologijo, s katero razpolagajo, presega tisto od običajnih človeških bitij. Zato je Einstein, potem, ko je dosegel vrhunec človeške znanosti in tehnologije in skozi globlja raziskovanja v njegovem delu, spoznal, da je tisto, kar je poučevala religija, popolnoma resnično. V zadnjem času so se številni znanstveniki in filozofi končno obrnili k religiji – in to so osebe z znatnimi dosežki. Nasprotno od tega, pa so tisti, ki so trenutno ohromljeni z omejitvami sodobne znanosti in katerih slepa vera v to, kategorično označuje te stvari (izven dosega znanosti) kot »psevdo-znanost«¹.

---

¹ Ali še bolj dobesedno v kontekstu Kitajske kot "fevdalna vraževernost" (*fengjian mixin*).

»Vse prakse vračajo k enemu«

Izrek, da »vse prakse vračajo k enemu«, je nekaj, kar se poučuje v sklopu določene poti kulture. Taoistična šola pojmuje, da obstaja 3.600 praks, ki lahko vse vodijo v Tao. Budistična šola pojmuje, da ima 84.000 praks, s katerimi je moč kultivirati Budovstvo. Če nekdo skuša kombinirati več različnih religij in jih prakticira skupaj istočasno, je to nekaj povsem drugega (od tega kar pomeni ta izrek). Ali lahko človeška bitja poznajo božanske stvari? To kar oni skušajo početi, je namreč skrajna nesmisel.

V stari Kitajski je obstajala skupina poznana pod imenom »Pot enotnosti« (*Yiguandao*). Ta skupina, ki je nastala v poznem obdobju dinastije Quing, je promovirala integracijo petih religij. To je bila heretična sekta in od trenutka, ko je nastala v Quing dinastiji, so jo ljudje želeli pokoriti; cesarji velike Quing dinastije so se jo trudili uničiti. V zgodnjem republikanskem obdobju, jo je komunistična partija (KMT) prav tako, z masovnim ubijanjem njenih članov, skušala uničiti. Ko je Komunistična partija z revolucijo prevzela oblast, je podobno pobila na desetine članov skupine. Zakaj se je to zgodilo? Pravzaprav se nič v človeški družbi ne dogaja naključno. Zgodovinski razvoj le sledi nebesnim spremembam. Tako, da karkoli se zgodi v človeški družbi, ni le plod nepremišljenega delovanja kogarkoli. Z drugimi besedami, običajni ljudje niso bili tisti, ki so jo želeli uničiti, temveč je bila to volja Neba. Višja bitja so jo želela uničiti in niso želela dopustiti njenega obstoja. Nesmisel o integraciji petih religij, je bil resen primer spodkopavanja *Fa*. To je bil primer delovanja demonov med ljudmi.

Celo Nebeški Veljak pradavnega izvora ali Buda Sakyamuni ni bil tako pogumen, da bi predlagal poenotenje ali združitev budistov in taoistov. To se ne sme zgoditi! Celo znotraj samega

budizma, se poučuje, da se niti dve poti kulture ne smeta mešati. Tisti, ki na primer prakticirajo Čisto Zemljo, ne morejo prakticirati Zen-a. Dveh se ne da mešati. In tisti, ki prakticirajo Zen, ne morejo prakticirati Tiantai ali Huayan. Enostavno ne smeš mešati različnih poti, ko se kultiviraš. In zakaj je tako? Ker je razvijanje gonga izjemno zapleteno. Imaš le eno telo, ki je podobno vrsti surove snovi, položene v stroj. Tvoj gong se proizvaja v tem stroju. Zate mora biti vse zelo točno urejeno – naj bo to metoda, ki se uporablja za tvojo odrešitev, vsak korak, ki ga je treba storiti, forma v kateri je vsaka vrsta gonga razvita, itd. Če pa se te na polovici poti tvojega potovanja, da v drug stroj; kakšen bo rezultat? Se lahko še naprej kultiviraš? Ti mi povej? Popolnoma boš zmeden. Postal boš kup odpadkov.

Številni ljudje niso uspeli napredovati v svoji praksi prav zaradi neodgovornega kultiviranja kot je to. Tisto kar je Buda Sakyamuni mislil z »brez druge poti kultiviranja« (*bu er Fa-men*), je pomenilo, da ne sme biti mešanja pri kultivaciji. Kasneje je bil izrek »brez druge poti kultiviranja« razumljen napačno in je pomenila nekaj drugega. Vendar je mešanje praks strogo prepovedano. Pot enotnosti, poučevana v smislu »zedinjenja treh religij« je nekaj kar zakoni Neba prepovedujejo. Pa vendar se je ta skupina zopet pojavila na Taiwanu. V Obdobju konca Zakona se nihče ne bo vmešaval, to pa zato, ker nihče ne upravlja človeških zadev v tem obdobju. Človek je postal še slabši, zato so vsa (nebeška bitja) zapustila svoja mesta in ne skrbijo več za stvari. Niti ne odrešujejo ljudi. Tistih, ki javno izjavljajo vero v Budo ali ga častijo, ne zanima stroga kultura. Raje želijo le bogastvo ali odpraviti težave. Tako slabo je.

Ljudje še vedno mislijo, da ima tisto kar poučuje »Pot enotnosti«, smisel. Misli v umu kulture, kot tudi pri osebi z religioznim verovanjem, so zelo bistvene. Nekatere poti kulture so popolnoma odvisne od vere in ne vključujejo nobenih tehnik, zato bo, kadar ima tvoj um v sebi vmešane

druge stvari, to zmedlo tisto kar kultivira tvoja praksa. Nikdar ni bilo namenjeno vključiti kakršen koli takšen fizični gib. Poleg tega demoni zdaj prodirajo v človeški svet in povzročajo propad človeštva. Mar nima vsakdo dobre misli (*shan nian*)? Prav to je tisto kar nameravajo demoni uničiti, povzročajoč tvoj neuspeh v kultivaciji.

Zen budizem je skrajnen

Obstajata dve vrsti ljudi in to so tisti, ki so skrajni in oni, ki hodijo po srednji poti. Od začetka je bil Zen budizem v skrajni skupini in on nima pomena sistema kultivacije. Razprave so vedno obkrožale Zen. Čeprav so se ljudje kultivirali po metodah Zena, so bili pravzaprav pod nadzorom Bude Sakyamunija, zaradi njihove namere, kultivirati Budovstvo in njihovega stremjenja k dobroti. Zen ne predstavlja sistema. Boddhidharma nima svojega lastnega nebeškega cesarstva in zato ljudem ne more omogočiti odrešitve. Dejstvo je, da je sam Boddhidharma vzel za svojega temeljnega učitelja Budo Sakyamunija. Čeprav je bil imenovan za Zen patriarha, je pravzaprav učenec Bude Sakyamunija – učenec 28-e generacije, in tisti, ki je zelo častil Budo Sakyamunija. Od teorij Bude Sakyamunija, je on osredotočil svoje prosvetljenje na »ničnost« in to ni odstopalo od Sakyamunijevih doktrin. Z minevanjem časa, je Zen propadal. Kasnejši rodovi so pričeli razumevati Boddhidharmin pristop kot neodvisno pot kultivacije in so verjeli, da je to najvišja pot. Vendar njegova pot ni bila najvišja. Zen je pravzaprav propadal z vsako naslednjo generacijo in to je dejal tudi sam Boddhidharma, da bo njegov nauk zajel le šest generacij.

Boddhidharma je v velikem delu poudarjal ničnost, ki jo je učil Buda Sakyamuni in je zelo spoštoval Budo Sakyamunija;

bil je znan kot njegov učenec 28-e generacije. Vendar so bile generacije, ki so sledile popolnoma ujete v skrajnosti. In ko se je enkrat to zgodilo, je nastopila faza degeneracije, ko so Boddhidharma in Sakyamunija imeli za skoraj enaka. Ljudje so pričeli častiti Boddhidharma in pojmovati njegove teorije kot eno in edino budistično resnico. To v osnovi pomeni skrenitev s prave poti.

To pa zato, ker se je Boddhidharma kultiviral na nizko raven in dosegel le položaj pomembnosti Arhata, on je bil samo Arhat. Koliko je res lahko vedel? Konec koncev ni dosegel ravni Tathagate. Prepad med njegovo ravno in ravno Bude Sakyamunija je bil izjemno velik! Zaradi tega so njegovi nauki najbližje filozofiji običajnih ljudi, in je običajnim ljudem najlažje sprejeti njegove teorije – posebno tistim, ki religije obravnavajo kot obliko filozofije ali ideologije. Tisti, ki zavzemajo akademski pristop in proučujejo budizem kot filozofijo, najbolj stremijo k sprejetju njegove teorije. Ona je zelo podobna običajnim filozofijam.

Bude se nahajajo na vsaki ravni, kolikor visoko nekdo lahko gre. Vendar (po Zen-u) se ti kultiviraš in kultiviraš in nato, menda ne obstaja nič. V svoji kultivaciji oni ne priznajo niti toliko, kot so človeška bitja. Živa, vidna človeška bitja, so prav tu pred nami, pa vendar jih oni ne priznajo kot stvarne. To je še slabše do tistih običajnih ljudi s slabim duhovnim uvidom, ki pravijo: »Verjel bo, če to vidim in ne bom, če tega ne vidim.« Ti ljudje pa ne priznajo celo tistega kar vidijo. Zakaj potem živiš? Zakaj se sploh trudiš odpirati oči? Zapri oči, ne uleži se, ne vstajaj... Saj nič ne obstaja, mar ne? Šli so v skrajnosti. Boddhidharma je dejal, da se bo njegova dharma lahko prenašala naprej le šest generacij. Norost je, kako trdno se ljudje še danes oklepajo te doktrine, ki ni bila nikdar prej dokazana. Zašli so v slepo ulico. Ne priznavajo sebe, ne priznavajo Bud in kaj je potem s planetom Zemljo? Če ne priznavajo niti lastnega obstoja, čemu je namenjeno imeti ime? Čemu služi

prehranjevanje? Lahko bi bil lačen ves dan, ne gledajoč koliko je ura in ne slišoč zvokov...

In po vsem tem, je vse izginilo. Mar to ne škodi ugledu Bude Sakyamunija? Če Buda Sakyamuni ni poučeval ničesar, kaj je potem počel 49 let? Ali oni poznajo pravi pomen praznine v nauku Bude Sakyamunija? Ko je Buda Sakyamuni (dejal), da za seboj ni zapustil nobenega *Fa*, je dejal, da pravzaprav ni zares poučeval metodo kultivacije ali *Fa* vesolja. Tisto o čemer je govoril, so bile le stvari na njegovi ravni kultivacije in kar je zapustil običajnim ljudem, je bil natančno Tathagata *Fa*, kultivacijske izkušnje in naučene lekcije. Resnična dharma, ki jo je spoznal Sakyamuni, ko je živel, so bili predpisi in pravila (*jie-lü*) in razpravljajal je o nekaterih uvidih na različnih ravneh, kar je *Fa* na določeni ravni. Vendar Buda Sakyamuni ni želel, da bi bili ljudje zaustavljeni na njegovi ravni, zato je dejal: »V svojem življenju nisem poučeval nobene dharme.« On je to dejal, ker je vedel, da dharma, ki jo je poučeval ni bila najvišja. Tathagata je Buda, vendar ni na najvišji ravni. Buda *Fa* je brezmejen. Kultivator ne sme biti omejen z njegovo dharmo. Oseba z velikim duhovnim potencialom (*da gen-ji*), se lahko kultivira še višje, z višjimi in globljimi uvidi in z ustreznimi pričakovanimi manifestacijami *Fa*.

Ravni tekom kultiviranja

Posameznikova raven kultiviranja je nekaj kar nekateri kultivatorji ozaveštujejo tekom svoje poti kultiviranja in ni nekaj, kar bodo nujno vedeli vsi kultivatorji. Večina jih bo to vedela šele potem, ko bodo dosegli stanje prosvetljenja ali dosegli ravni, ki presegajo *Fa*-Znotraj-Trojnega-Sveta. Tisti, ki to zares vedo, lahko razlikujejo svoje ravni na temelju barve gonga, ki ga oddajajo njihova telesa. To je moč razlikovati na podlagi

stebra gonga osebe ali na podlagi samega telesa. V kultivaciji *Fa-Znotraj-Trojnega-Sveta*, je gong, ki nastaja, najprej rdeč in ko se raven osebe dviga, postaja oranžen, nato rumen, zelen itd.; vseh barv je devet – tj. rdeč, oranžen, rumen, zelen, moder, indigo, vijoličen, večbarven in brezbarven. Če si dosegel prosojno telo in nadaljeval s kultivacijo navzgor, bo to kultivacija *Izven-Trojnega-Sveta*. Dobil boš nebeški položaj in začel boš z Začetno fazo kultiviranja *Fa* Arhata. Izvajajoč kultivacijo *Fa-Izven-Trojnega-Sveta*, pomeni, da si presegel Tri Domene in nisi več izpostavljen reinkarnaciji. Če končaš kultivacijo v tej fazi, si Arhat. Če nadaljuješ s kultivacijo, boš kultiviral opazen položaj Arhata in tudi ta raven ima barve. Vendar so tukaj rdeča, oranžna, rumena, zelena, modra, indigo in vijolična, drugačne od tistih v *Fa-Znotraj-Trojnega-Sveta*. Barve v *Fa-Znotraj-Trojnega-Sveta* so goste, podobne človeškimi. Na tej ravni Arhata, pa so prosojne gradacije rdečega, oranžnega, rumenega, zelenega, modrega, indigo, vijoličnega, večbarvnega in brezbarvnega. Z nadaljnjo kultivacijo obstaja še več kompletov devetih barv, s tem, da so še prosojnejše, bolj bleščeče in še lepše. To se ponavlja na tak način spet in spet. Na ta način je moč razločiti kje oseba v kultivaciji je.

Vendar ljudem ni dovoljeno tega videti in stvari običajnim ljudem niso tako očitne, saj obstaja vprašanje uvida (*wu*). Če bi bilo tisto, kar je telo kultiviralo, razločno prikazano, kaj bi preostalo za uvid? Vsi bi se kultivirali, vsak bi to počel. Kdo ne bi? Vse bi bilo tako resnično. Celo ljudje z neoprostljivimi okorelimi grehi, bi se prišli učiti. Ne bi bilo vprašanja uvida. In če bi bilo tako, kultivacija ne bi bila mogoča. Nekateri pravijo: »Gledal bom z odprtimi očmi, in če bom lahko videl stvari razločno, se bom učil.« Vendar tako ne bo šlo. Če taka oseba lahko vidi vse, s kristalno jasnimi stvarmi, bo to konec njenih kultivacijskih pričakovanj. Ne bo ji dovoljeno, da bi se kultivirala. Vzrok je v tem, da se mora oseba dvigniti iz zablode

s pomočjo uvida in le to se šteje kot kultivacija. Če oseba doseže popolni uvid in lahko vidi vse, ji ne bo dovoljeno kultivirati se. In zaradi česa? Ker to ne bo štelo kot kultivacija, glede na to, da bo videla vse (o čemer govori kultivacija) v resničnosti. Videl bo posledice človeških sporov in da tisti, ki izkoriščajo druge, njim dajo vrlino. Če se mu resničnost popolnoma pokaže, bo seveda začel s kultivacijo. Vendar ali se bo to štelo kot kultivacija? To bo ustrezalo poseganju za nečem kar je treba vzeti. Na ta način se človeških navezanosti ne bo odstranilo.

Oseba mora priti do lastnih razumevanj pri odstranjevanju človeških navezanosti med sporom. Če bi lahko videl vse kot, da je kristalno jasno, to ne bi bila kultivacija. Zakaj Buda težko dvigne svojo raven? Ker on nima sporov in vse razločno vidi. Kako bi se lahko kultiviral? Njemu se je težje kultivirati. In to je razlog, zakaj želijo oditi med navadne ljudi in se kultivirati. Le ko se nekdo kultivira v zablodi, je mogoče hitro napredovanje. Možno, je, da bodo nekateri ljudje videli nekaj malega, medtem ko se kultivirajo. Vendar podrobnosti, seveda ne bodo razkrite nobenemu človeškemu bitju.

Ko se oseba kultivira, vprašanje uvida obstaja ves čas, od začetka do konca, in kultivirati se mora sredi zablode. Na zahodu se ceni in poudarja vera od začetka do konca. Brez vere je vse ostalo brezpredmetno. Vse dokler imaš vero, bo odziv (od boga). Ko se nekateri kesajo pred Jezusovo sliko, njihov um zares čuti, da jih Jezus posluša in da obstaja nekdo, ki odgovarja na njihova vprašanja. Tak je način kultiviranja na Zahodu. Religijska vera je vrsta kultiviranja. Ko je bil Jezus pripravljen sprejeti svoje pripadnike v svoje nebeško cesarstvo, če je bilo telo osebe brez gonga ali energije, oseba ni mogla vstopiti v raj. Polega tega so slabe misli, ki jih je oseba razvila med človeškimi bitji in karma na njenem telesu, povzročili, da so jo posebne lastnosti vesolja na višjih ravneh omejile; in v primeru koga, ki je bil resnično slab, bi se njegovo telo in duša

razgradila (če je šel tja), ne da bi kaj ostalo. Ta scenarij je nemogoč. Zato to ne bo šlo brez gonga. Gong se zato za osebo razvija na drugi strani, medtem ko njena vera raste, medtem, ko opravlja spovedi in se neprestano skuša izboljšati in biti dobra oseba. Čeprav ona razvija gong, ji to ni povedano, ker (na Zahodu) mislijo le na to, kako biti dobra oseba; ne mislijo na gong. Enako velja za budistične redovnike. Oni ne izvajajo nobenih vaj (vrste čigong) in kako potem razvijajo gong? Njihov gong raste, čeprav jim ni povedano, da imajo gong.

Budist in Taoist

Taoistična šola prakticira posamezno kultivacijo; taoistična religija ne bi smela obstajati. Taoistična religija je pravzaprav proizvod reform, ki so se zgodile v nedavni zgodovini. Nikdar ni obstajalo kaj takega kot je religiozni taoizem v katerem koli predzgodovinskem obdobju. Razlog za to je, ker taoistična religija ne stremi po tem, da bi ponudila odrešitev človeškim bitjem; namesto tega poučuje individualno kultivacijo in prakticiranje mirnosti. Na ta način kultivira uvid v Zhen. Od Zhen, Shan in Ren, usmerja svojo kultivacijo v tisto kar je Resnica, vzgaja posameznikovo prirojeno naravo kultivirajoč Zhen, in stremi k povratku k tistemu kar je izvorno in resnica. Tao nalaga, da se kultivacija izvaja v mirnosti, in tako (taoistična šola) res nima želje, da bi masovno odrešila živa bitja. Ko taoist zaključi svojo kultivacijo, bo tavajoče božanstvo ali potujoči nesmrtnik. Tudi na Nebu so gore in vode, in on bo na neki taki gori. Taoistična religija je pravzaprav nastala zaradi navezanosti običajnih ljudi. Ljudje se radi zbirajo in ustvarijo neke vrste močno osnovo, medtem ko hrepenijo po priznanju in osebni koristi. Takšne stvari kakršne so te, stremijo k uresničitvi.

Taoistična religija zares ne obstaja. Taoist poučuje svojega učenca kultivacijo v samoti. Čeprav je taoistična religija ustvarjena in ima mnogo učencev, pa ne bodo vsi prejeli pravega nauka. Če učitelj najde dobrega učenca, ga bo učil prave stvari. Če nima dobrih učencev, se bo odločil za brezskrbno in lagodno življenje, in bo počel kar si poželi. (On to lahko počne) Ker je dosegel Tao in pravo svobodo, ki pride s tem.

Budist je budist in taoist je taoist. Mešanje naukov dveh šol, sploh ne pride v poštev. Vendar pa je tisto, kar prakticiramo mi, zares ogromno. Naša praksa temelji na samem vesolju in zajeto je vse. Naš temelj je v budistični šoli in to kar imamo mi, najsi bodo to naša glavna načela ali naše značilnosti, je budistično. Vendar ta *Fa* presega tako budiste kot taoiste. Različna razumevanja se nahajajo na različnih ravneh in različne manifestacije se pojavljajo na različnih ravneh. Tisti v Falun rajju imajo njihovo znanje, medtem ko je nad Falun rajem višje znanje in še višje obstajajo še višje oblike znanja.

Obstaja še ena tema, namreč tista, o pradavnih bogovih. O tem nima smisla razpravljati z današnjimi kultivatorji, saj jim je to nedoumljivo, je izven njihovega dosega. Zato govorim le o dveh šolah, budistični in taoistični. Govoriti na previsoki ravni nima smisla; ljudje takih stvari ne morejo sprejeti. Ni jim dopuščeno vedeti.

Brez predstav pri odreševanju ljudi in poučevanju *Fa*

Predajati *Fa* običajnim ljudem, ki se kultivirajo kot redovniki – redovniki, ki se niso prosvetlili – je nekoristno, ker oni ne vedo ničesar. Redovniki, ki so se prosvetlil, se ne nahajajo več v tem svetu; odšli so globoko v gozdove in gore. Oni vedo za

mene. Le običajni ljudje me ne poznajo. Mnogi izpopolnjeni kultivatorji vedo za mene. Včasih se tiho približajo, pogledajo in odidejo. Tudi taki so, ki so prišli in povedali nekaj besed. Navkljub dejstvu, da so se kultivirali v gorah in gozdovih stotine ali tisoče let, njihove ravni kultiviranja niso visoke. To pa zato, ker je pot po kateri so krenili težka in to ni Velika Pot kultiviranja. Kultivirajo se na nižjih poteh in zato niso dosegli svojega končnega položaja, čeprav so se kultivirali dolgo časa. Vendar se ne mešajo s tuzemskim svetom, zato njihove nadnaravne sposobnosti niso zaklenjene in lahko v celoti pokažejo svoje nadnaravne moči. Tisti, ki se kultivirajo v tuzemskem svetu, imajo običajno večino svojih velikih sposobnosti zaklenjeno. Sicer bi ena misel lahko premaknila zgradbo na drugo mesto - nekaj nedopustnega. Zmesti človeške stvari je popolnoma prepovedano. Ljudje bi si mislili, da je raven take osebe visoka. Običajna oseba misli, da je vsakdo, ki je sposoben prikazati svoje sposobnosti, na visoki ravni. Tisto kar čigong mojstri prikazujejo javno, so le manjše sposobnosti in veščine, tako šibke stvari, da je to ubogo. Te stvari so resnično nič. A običajni ljudje vseeno mislijo, da so na visoki ravni.

Jaz se vzdržujem izvajanja predstav, ko poučujem *Fa*, prav zato, ker sem popolno pojasnil razlog mojega nastopa v javnosti. Če bi izvajal predstave pri poučevanju *Fa*, bi bilo to sprejemanje zle poti. Delujoč na ta način, bi se ljudje prihajali učiti tehnik in ne *Fa*. Buda Sakyamuni se je v svojem času, na podoben način izognil takemu pristopu. Zdraviti je v redu, saj se po vsem, rezultati tega ne morejo videti. Edino kar se vidi, je, da se oseba počuti bolje. Kako se odvija zdravljenje? Od tebe je odvisno ali boš verjel vse to ali ne. Osebi je bolje sedaj, vendar ali ti verjameš, da je to tako? Opazovalec ne more reči ali on še čuti bolečine. Ker so posameznikove moči uvida zaklenjene je zdraviti v redu. Tudi Jezus in Buda Sakyamuni sta to nekoč počela. Lao Tse je bi izjema. Lao Tse je vedel, da je človeški

svet zelo nevaren. V naglici je napisal njegovo razpravo, dolgo pet tisoč besed (O *Tao-u*, tj. *Taotejing*, pogosto preveden kot *Klasika o Poti in Vrlini*) in skozi prehod odšel na zahod.

Človeški svet je izjemno zapleten. Le z gledanjem osebe tukaj na Zemlji, ni moč reči iz katere razsežnosti izvira. Božanstvo v tej razsežnosti še naprej želi imeti nadzor nad njo. Pomembno je ali ta oseba lahko prepozna; če lahko, se bo lahko vrnila (od koder je prišla). Vendar ono (božanstvo) lahko ve, da človeško bitje, tega ne more več storiti, zato zanj ne more storiti ničesar več. Vendar ga ne želi zapustiti. Ko je Jezus prišel odreševati ljudi so (božanstva) mislila, da se meša v njihove zadeve. »Ta oseba je moja in mora biti odrešena v moj prostor. Zakaj si ti posegel v naše področje?« Tega niso prenašali. To pa zaradi takega načina razmišljanja (če bi oni tako storili). Če o tem razmisliš, to ni prav. Jezusa ni zanimalo kdo komu pripada. Videl je, da so vsa bitja trpela in jim je želel dati odrešitev, jim omogočiti, da se dvignejo. Zaradi tega je Jezus užalil številna božanstva v raznih razsežnostih. Končno so se njihova nesoglasja povečala do tako velikega obsega, da so se pokazala v človeškem svetu, prav v obliki človeških sporov, in vsa sila tega, se je spustila na Jezusa. Jezus se tega ni mogel rešiti, razen z možnostjo, da umre – tako je bil križan in s tem je razrešil sovraštvo med njimi. Ker je navadno človeško telo odšlo, Jezusa ni bilo več tam, da bi bilo sovraštvo, in s tem so se končale njegove brezštevilne muke. Zato se reče, da je Jezus dal svoje življenje za celotno človeštvo. To je ideja.

Buda Sakyamuni, je prav tako izkusil velike težave ob poučevanju svoje dharne. Neprestano se je boril s sedmimi religijami v Indiji. V tistem času je bil vpliven zgodnji brahmanizem. Na koncu je Buda Sakyamuni odšel, ne da bi dosegel pravi cilj, ki ga je načrtoval uresničiti.

Lao Tse je odšel potem, ko je napisal svojo knjigo v pet tisoč besedah, in zapustil stvari v izvedbo bodočim rodovom. Tako je bilo treba storiti in to je bila volja Neba. To pa zato, ker

taoistična šola ne bi smela postati religija; formiranje taoistične religije je bila napaka. Taoist poučuje individualno kultivacijo Zhen in kultiviranje mirnosti, zato se stvari prenesejo le na enega, izbranega učenca. To je narejeno tako zato, ker on izbira svojega učenca in poučeval bo le nekoga, ki je dober. Ne more ponuditi masovne odreditve in nima želje, da bi to storil. On kultivira Zhen. To se lahko vidi pri skupini učencev v taoističnem svetišču, ko je le eden izbran in le on bo prejel izročilo. Ostali služijo le kot ozadje. Zato v taoistični šoli ne bi smelo biti religije. V preteklosti so vedno izvajali individualno kultivacijo v gorah.

Tisto kar je proučeval Konfucij, so bila načela za osebno vodenje in ne kultivacija. Navkljub temu, so njegovi nauki koristili Kitajcem. Doktrina Okolja lahko posamezniku omogoči, da dobi nepremagljiv položaj. Zadeve krenejo v nasprotno smer, ko dosežejo skrajnost in kaj takega ali nekdo takšen lahko precej pade potem, ko doseže vrhunec. To je namen iskanja »okolja«, da bi se vedno čvrsto držali srednjega stališča. Ko oseba ne zahteva, da bi bila najvišja in ji je prijetno biti nad onimi spodaj, se ne bo nikoli zmotila. Vse kar se privede do skrajnosti, bo spremenilo smer. To zadeva običajne ljudi.

Obstaja mnogo kultivatorjev v gorah in gozdovih, ki vidijo dogodke v preteklosti in prihodnosti. Pa vendar se nihče med njimi ni vmešal v te zadeve, niti tega ne žali. Njihovo nezanimanje izhaja iz vedenja, da so ti dogodki rezultat nebeških sprememb. Vedo, da je to tako, kot mora biti.

Kdor koli nasprotuje volji Neba, se bo soočil s posledicami, zato se ljudje tega ne drznejo početi. Vsi vzklikajo v slavo Yue Feija, a zakaj on ni mogel rešiti južne Song dinastije? Mar ni bila družina Yue zelo močna? Takšna je bila volja Neba. Yue Fei je želel ohraniti Song, vendar ni mogel uspeti, ker je resnično nastopil proti volji Neba. Song dinastiji je bilo namenjeno, da propade, vendar je on vztrajal pri nasprotnem in s tem nastopil

proti volji Neba. Tukaj pojasnujem prav to vprašanje. Kot se reče, »najboljši načrti miši in ljudi se često izjalovijo«. Ne pravim, da je bil Yue Fei slab. Pojasnil sem idejo.

Tisto za kar oseba, s svojega zornega kota misli, da je pravilno, ni nujno tako. Naj bo to Prvi Cesar Quina ali Cesar Wu dinastije Han, ali kateri koli cesar že je bil in karkoli je že storil, ga bodo tisti, ki prihajajo za takimi osebami, obsodili. Običajne osebe vidijo stvari iz lastne osebne perspektive in skozi videnje lastnih zamisli ter tisto za kar verjamejo, da je dobro ali slabo, ni nujno tako. Poleg tega je kriterij, po katerem oseba določa ali je nekaj ali nekdo dober ali slab, odvisen od nje same: »Če je dober do mene, potem pravim, da je dober. Če tisto kar počne koristi meni, potem pravim, da je dober.« Vendar je ta oseba, ki se jo odobrava, lahko dobra, ni pa nujno tako. Edini kriterij s katerim se mora presojeti kaj je dobro in kaj slabo, je posebna lastnost vesolja, *Fa*. On se ne bo nikdar spremenil, to je resnica vesolja in to je edini kriterij po katerem se lahko ugotovi kaj je dobro in kaj slabo. Prvi Cesar Quina ja ubil mnogo ljudi na poti združitve Kitajske. Ubil je vladarje mnogih držav in vsi so ga prekleli. Vladarji in narodi raznih držav so bili privedeni pod njegovo oblast in vsi so ga sovražili in preklinjali. Vsi so ga presojali iz lastne perspektive. Njegova združitev Kitajske je bila neizogibna. To je bil rezultat nebeških sprememb. Če ne bi deloval v skladu z voljo Neba, ne bi uspel in združitev se ne bi zgodila. Človeške zadeve niso nič več od tega. Kot kultivatorji mi tega nikdar ne komentiramo. Kultivator se ne bo zanimal za politiko, da ne bi bil politik in ne kultivator.

Ko človeštvo tekom časa doseže določeno točko, je njegova karma ogromna in se ne da odplačati. Ogromna karma, kot je taka, je nekaj česar človek nikdar ne more odplačati. Tekom svojih številnih življenj akumulira tako izdatno karmo, da jo je nemogoče odplačati in tako je tem ljudem namenjeno, da bodo uničeni. Kaj pomeni »biti uničen«? Male katastrofe se dogajajo in uničijo ljudi. Vojna je najpriročnejši način, zato je zgodovina

taka kakršna je.

Cesar utemeljitelj vsakega obdobja, je imel določena vojna bitja, inkarnirana vzporedno z njim, ki so ga ščitila in mu pomagala voditi vojno. To je bil izrecen namen teh vojnih bitij. Zato jim njihovi napor ne bi prinašali nobenih zaslug, niti jim ne bi ustvarjali karme – oni so le izvrševali svojo nalogo. Koliko ljudi je razumelo, celo tekom dolge zgodovine, zakaj je tako?

To kar počne Buda šola, je odreševanje ljudi, ne blagoslavljanje in zaščita

Buda šola se sploh ne ukvarja s tem, da bi pomagala ljudem, da bi obogateli. Bolezen povzročča karma, zato tudi ne kaže ljudem kako si povrniti zdravje. Ko je Sakyamunijev nauk govoril o »popolnem odreševanju živih bitij«, je mislil na osvoboditev ljudskih trpljenj običajnega življenja in njihovemu prehodu na drugo obalo, nirvana. To je bilo to, kar je poučeval Sakyamuni. To se je nanašalo na tvoje dvigovanje v nebeško kraljestvo. Enako je poučeval tudi Jezus in nihče ni bil višji od drugega. Vendar današnji ljudje tega ne morejo doumeti. Govorijo o tem kako lahko Buda blagoslovi in zaščiti ljudi, te ozdraviti bolezni, narediti, da obogatiš in kako ima veliki prosvetljeni neomejeno moč in lahko odreši ljudi. Običajni ljudje napačno razumejo Budino ponudbo odrešitve kot zaščito, zato od Bude zahtevajo, da jih blagoslovi, zaščiti ali naredi bogate, od Bude zahtevajo, da jih ozdravi, ipd. Vendar Bude niso vpleteni v take stvari. To je izkrivljena ideja, ki je nastala iz pokvarjenega razmišljanja sodobnih ljudi in je degenerirana. Budistične sutre se izvorno niso nikoli nanašale na kaj takega. Zato pogosto razpravljam o tem vprašanju in ti pravim, da medtem ko prižigaš kadilne paličice in prosiš Budo za bogastvo,

Bude sploh ne zanima ali boš obogatel.

Ti želiš prositi Budo na ta način vendar Bude ne zanima uresničevanje tvojega bogastva. Prav nasprotno, od tebe zahteva prenehanje tvojega pohlepa. Če imaš v vsakdanjem življenju resnično težavo kako se znajti, ti bo morda zagotovil materialna sredstva, vendar le zato, da zaščiti tvoj osebni napredek. Ne bo ti omogočil bogastva, če se to od tebe ne pričakuje. Bolezen, je v očeh Bude, rezultat karme, dolgovane iz predhodnega ali predhodnih življenj. Ko se nekateri raztegnejo pred kipom Bude, zahtevajoč denar ali kot rezultat res dobijo denar? Ampak kakšno vrsto bogastva pravzaprav dobijo? V tem kipu ni bilo Bude. To je bil lažni Buda, ki je nastal s čaščenjem. Lahko je tudi lisica, ki se je tja pripela ali kača, podlasica, itd. Ona ti je pomagala dobiti denar, ker si jo ti resnično častil in hotel denar. Vendar, če ti bo pomagala dobiti denar, obstajajo pogoji. V veselju obstaja načelo: Brez izgube ni dobitka. Ona dobi po tem načelu, saj želi človeško telo. Oseba se priklanja do tal zahtevajoč denar, zato (ona) pravi: »Le naprej!« Če stvari, ki jih ima človek niso dobre, ga bo ignorirala in ne bo dobil denarja; njegovo čaščenje bo neuslišano. Če pa ona oceni, da tvoje telo nosi dobre stvari, ti bo dopustila, da dobiš denar, ker lahko od tebe vzame te dobre stvari. Če želiš denar, ti ga bo seveda dala. Vendar oseba vključena v to, se vsega tega ne zaveda in tisto kar izgublja, je zagotovo dokončno izgubljeno. Oseba živi več kot eno življenje in bo (po takem čaščenju) verjetno živela še bednejše naslednje življenje.

Propadanje človeške vrste in nevarne predstave

Če je kdo v stari Kitajski govoril o kultiviranju Poti, so ljudje rekli, da je imel »vrlinski temelj«. Tiste, ki so govorili o Budah, taoističnih božanstvih ali bogovih, so imeli za res dobre. Pa vendar danes govorjenje o kultiviranju Budovstva ali Tao-a, izzove smeh. Moralne vrednote človeštva so se strahotno spremenile. Tako hitro propadajo, tisoč milj dnevno. Ob eroziji moralnih vrednot, so ljudje pravzaprav začeli verjeti, da so bili stari narodi nevedni in vraževerni. Človeško razmišljanje se je dramatično spremenilo in to je zastrašujoče. Upoštevajte, da je Buda Sakyamuni nekoč dejal: »Spremembe v družbi, bodo v Obdobju Konca Zakona , zares zastrašujoče.« Značilno je, da v današnji družbi, posebno na Kitajskem, ljudje nimajo zakona v srcu (*xin-fa*), ki bi jih lahko zadrževal. To velja tudi za druge države, čeprav v drugačnih oblikah. Na Kitajskem je Kulturna revolucija, uničila tako imenovana »stara razmišljanja in ideje«, ki so jih imeli ljudje, in ljudem prepovedala verjeti v Konfucijeve nauke. Ljudje so bili zapuščeni brez moralnih omejitev ali moralnih zakonov, in ni jim bilo dovoljeno imeti religioznih prepričanj. Ljudje so prišli do tega, da ne verjamejo, da slaba dejanja povzročajo karmično povračilo.

Ko ljudje v svojem umu nimajo več notranjega zakona, ki jih omejuje, ali se mar ne bodo drznili storiti česarkoli? To je najresnejši problem s katerim se sooča človeštvo. Nekateri tujci se ne upajo poslovno oditi na Kitajsko, posebno zato, ker nekateri mladi Kitajci tako hitro koga udarijo in ubijejo. To je grozno. Kitajska je sedaj slabša od drugih držav. Glavni dejavnik za to je, da so po prihodu tujih filmov ali TV programov, ki prikazujejo vojne tolp, prišli na Kitajsko, in gledalci zmotno mislijo, da so Hong Kong in druge države zares tako kaotične kot jih prikazujejo. Vendar ni tako. To je le

filmska dramatizacija z namenom pritegnitve gledalcev željnih vznemirjenja. Resnica je, da imajo ljudje, ki živijo v tujini, daleč boljši značaj in so bolj civilizirani od Kitajcev. Kljub temu Kitajska mladina te stvari oponaša. Upoštevajoč, da je bila Kitajska nekaj časa izolirana, njeni prebivalci, po tem, ko so to nepričakovano videli, zmotno mislijo, da je tako v tujini.

Poslovneža, gangsterja, opisanega v TV seriji »The Bund«, se pridno oponaša na Kitajskem. Pa vendar je to le umetniški opis starega Šanghaja iz 1930-ih let. Resnično življenje ni tako. Gangsterski filmi in TV programi iz Hong Konga imajo zastrašujoč vpliv na razmišljanje ljudi na Kitajskem. Vrednote človeštva so se spremenile, in tako tudi na Kitajskem sedaj vidimo homoseksualnost, zlorabo drog, trgovino z drogami, organizirani kriminal, promiskuitetni seks in prostitucijo. To je ušlo nadzoru! Obstaja rek, da je treba biti previden, kadar ubog neotesan podeželan obilno udarja. On nima samokontrole in drznil si bo storiti karkoli. Mar ni srhljivo videti, da je človeštvo prispelo do tega? Kaj bo nastalo iz človeške vrste, če se bo to tako nadaljevalo? Koncepte dobrega in slabega sta se v človeškem umu sedaj preobrnila. Danes ljudje častijo tiste, ki so okrutni, ki nimajo meja, in tiste, ki bodo ubili in pohabili. To je tisto kar spoštujejo ljudje.

Drastično propadanje človekovih moralnih vrednot se širi po svetu. Človeške predstave se dramatično spreminjajo. V današnjem času, tisto kar je lepo, ni tako priljubljeno kot tisto kar je grdo; Kar je dobro, je manj dobrodošlo od tistega kar je zlo; Tisto kar je čisto in urejeno, je manj privlačno od neurejenega. Poglejmo konkreten primer. V preteklosti so morali biti poklicni pevci dobro podkovani v pevskih in glasbenih tehnikah. Danes pa, je na odru nekdo, ki izgleda grozno, z dolgimi razmršenimi lasmi, kričeč... »Agghhh!« Kriči iz petnih žil. In nato ob majhni pomoči televizije postane zvezda. Vendar so zvoki, ki jih proizvaja grozni. Odvratne stvari so videti kot lepe, zahvaljujoč propadanju človeških vrednot in

ljudje fanatično tekajo za takimi stvarmi. Enako velja za fino umetnost. Pomoči mačkin rep v črnilo in jo pusti, naj teka naokrog, in to se imenuje umetniško delo. In tu je še ta abstraktna in impresionistična stvar – kaj je to? Nekoč je veljalo, da lepša in očesu prijetnejša je bila slika, bolj so ljudje v njej uživali. In kaj točno je ta stvar? To je rezultat umetnikovega iskanja, da bi osvobodil naravo človeka. Človeška narava, ob pomanjkanju moralnega zakona, ustreza velikemu ekranu demonske narave. Se lahko zgodijo lepe stvari, ko so ljudje v takem stanju? Kot govorimo, so človeške predstave postale izobličene.

Čemu so sledili ti umetniki? Govorili so o emancipaciji človeške narave – brez obvladovanja ali vzdržnosti in početju česar koli kar je nekemu všeč. Budizem uči, da bo, brez moralnega zakona, brez moralnih vrednot, ki držijo človekov um pod nadzorom, tisto kar bodo pokazali ljudje demonska narava. Poglejte samo današnja umetniška dela! Običajni ljudje ne vedo kaj je v ozadju tega. To je eno ogromno prikazovanje demonske narave.

Poglejmo na primer igrače, ki se prodajajo v trgovinah. V preteklosti so ljudje kupovali lepe lutke. Danes pa, grše je, hitreje se proda. Predmeti z lobanjami, demoni in celo s stvarmi, ki so podobne izločkom, se prodajajo kot igrače – in strašnejše je videti, hitreje se proda! Mar to ne kaže na to, da se človeške predstave spreminjajo in to na slabše?

Ko govorim o tem kaj se dogaja z družbo, ljudje to takoj razumejo, kar pomeni, da se človekova prirojena narava ni spremenila. Vendar je človeštvo zdrsnilo do strašansko nevarne točke. Ko sem govoril o homoseksualnosti, med predavanjem na Zahodu, sem dejal: »Te razpuščene seksualne prakse na Zahodu so postale skorajda enake krvoskrustvu.« Nekdo je nato opozoril, da »homoseksualnost zakonito ščiti država«. Dobro ali slabo ni moč presoditi na podlagi odobravanja posameznika ali kolektiva. Človeška presoja dobrega in slabega v celoti temelji

na lastnih predstavah ljudi. Ljudje mislijo: »Jaz mislim, da je on dober...« ali »On je dober do mene, zato bi dejal, da je on dober...« Ali pa je izoblikoval kup predstav in, če je nekdo po njegovi predstavi dober, bo rekel, da je ta oseba dobra. Enako velja tudi za skupnosti. Ko je nekaj v interesu skupnosti ali podpira določen cilj, bo skupnost rekla, da je to dobro in bo s tem soglašala. Vendar to ni nujno zares dobro. Resnica vesolja, *Buda Fa*, je edini nespremenljivi kriterij, ki ocenjuje človeška bitja in vse kar obstaja – edini kriterij, ki določa kaj je dobro ali slabo. Dejal sem jim (študentom na Zahodu): »Če smo popolnoma iskreni, lahko vaša vlada to odobri, vendar vaš Bog ne bo!« Vsakič, ko človeštvo doseže to točko, se pravzaprav nahaja v resni nevarnosti in izven nadzora. Sedaj je postalo tako kot je, če pa se to nadaljuje, kaj bo sledilo? Buda Sakyamuni je dajal, da se bo v Obdobju Konca Zakona, skupina demonov reinkarnirala kot človeška bitja in bodo postali redovniki v samostanih, ki bodo prizadejali škodo *Fa*. Posebno na Taiwanu je danes veliko znanih redovnikov in svetovnih budistov, ki so pravzaprav demoni. Sebe povečujejo kot ustanovitelje religij vendar ne uvidijo, da so sami demoni. Načrtovali so vsa njihova življenja, preden so se reinkarnirali in prišli sem, in svoja življenja preživljajo v skladu s škodo, ki so jo načrtovali. Človeški svet je zastrašujoč. Mnoge med dobro znanimi kvazi »učitelji« v Indiji, je obsedel ogromen udav. Med čigong učitelji na Kitajskem, sta precejšnje število obsedli lisica in podlasica, vendar pa so tudi kače. Čas Konca Zakona je obdobje kaosa. Vodja japonskega Aum Shinrikyo je inkarnacija demona iz pekla, ki je prišel v človeški svet spodbujati kaos. Človeška bitja so prav sredi vsega tega, in živeč tu v človeškem svetu, nimajo možnosti razmišljati o takih stvareh. Lahko opažajo, da nekaj ni v redu s svetom, vendar ne vedo kako slabo je. Ko se enkrat to prebere, so ljudje prestrašeni.

Torej se jaz nisem le na temelju kar nekega impulza, odločil predstaviti ta *Fa*. Tudi jaz sem se srečal z različnimi vrstami

motenj na tej poti. Ko poučuješ nekaj vrlinskega, bo nekdo drug poučeval nekaj zlega in nekdo se bo pretvarjal, da je vrlinsko in bo celo nagovarjal ljudi naj počno dobro. Vendar njihov namen ni, da spodbujajo dobro. Oni imajo pravzaprav motive, ki ne prenesejo svetlobe dneva. Čigong gibanje se je začelo kot dobro a se je kasneje pokvarilo. Težko je prepoznati področje, ki je čisto.

Človeštvo v obdobju zadnje Kalpe

Mnoge med pravimi svetovnimi religijami ne morejo več odrešiti ljudi. Razlog je ta, da so kasnejši rodovi spremenili besedila; njihove doktrine so kasnejši rodovi izobličili in so sedaj razumljene kot področja proučevanja. Na primer, budizem se študira kot filozofija in kateri koli njegov vidik, ki ga ni moč pojasniti s sodobno znanostjo, se pojasnjuje kot domišljija starodavnih ljudi ali kot odraz njihovega nazadnjaštva. Redovniki in svečeniki le prebirajo besedila, vendar se ne poprimajo dolžnosti kultiviranja. Hrami in samostani so postali miniature družbe, z borbo in spletkarjenjem za položaj. Nekateri redovniki iz žalostnega stanja budizma celo ustvarjajo korist zase in pri tem zaslužijo; njihove navezanosti so tako obilne, da prekašajo običajne ljudi. Zaradi tega težko odrešijo sebe, kaj šele druge. Obstajajo tudi nekateri pomembni budistični redovniki in taoistični svečeniki, ki vodijo ljudi po napačni poti, z neodgovornim pisanjem knjig, ki razlagajo budistične sutre in sveta besedila, na temelju njihovih osebnih razumevanj in njihovega majhnega znanja suter. Besede velikih prosvetljenih imajo globoke notranje pomene in lahko omogočijo vodenje Buda *Fa* na vsaki ravni in področju, skozi katera kultivatorji napredujejo, medtem ko se neprestano dvigajo. Katero koli delovanje, ki spreminja izvirne besede velikega prosvetljenega,

se pojmuje kot spodkopavanje *Fa*.

Ta pojasnila, katerih namen je pomagati ljudem, da bi razumeli sutre in sveta besedila, znatno odstopajo od pravega globljega pomena Budinih besed. To sta dve povsem različni stvari. Majcen delček, ki so ga ti avtorji razumeli, je le njihovo razumevanje, le kanček višje od običajnega razumevanja in oni ne vedo ničesar o globljih pomenih na višjih ravneh, saj se niso kultivirali do teh višin. Če niso dosegli raven Tathagate, kako bi lahko poznali pravi pomen visoke ravni Tathagatinih besed? Njihova besedila so namenjena le, da spodkopavajo *Fa* in ne morejo odrešiti ljudi. Takšne knjige, napisane zaradi slave in zaslužka, vodijo ljudi, ki se kultivirajo v budizmu, v avtorjev okvir misli. Nekateri gredo tako daleč, da zagovarjajo, da bi morale religije ustrezati zahtevam današnje družbe, kar spreminja bistvo religije. Buda *Fa*, je nespremenljiva in nepokvarljiva, neuničljiva božanska resnica. Lahko si je predstavljati, kako veliki grehi in karma so nastali, ko ljudje poskušajo prilagoditi Buda *Fa* načinom nemoralnih ljudi, namesto, da se človek dvigne, sledeč Buda *Fa*. Tisti, ki so pisali knjige, v katerih neodgovorno razlagajo budistične sutre, so resno zmotili pravi *Fa* in so pravzaprav že davno obsojeni na pekel.

Človeška bitja so storila mnogo slabih dejanj tekom svojih preteklih življenj, nabirajoč ogromno količino karme. To je dejavnik, ki prispeva k njihovemu pomanjkanju pravilne vere. Obstajajo ljudje, ki so se kultivirali v preteklem življenju in tega niso počeli dobro, zato niso uspeli. Oni niso mogli opustiti raznih navezanosti, vendar so pridobili določene blagoslove. Ko se oni nato reinkarnirajo kot človeška bitja, imajo praviloma nadnaravne sposobnosti in s svojim nebeškim očesom lahko vidijo površno vedenje o stvareh na nizki ravni v drugih razsežnostih. Nato, preganjani s človeškim stremljenjem po slavi in dobičku, osnujejo to ali ono religijsko skupino. Gledano od zunaj, oni učijo ljudi, naj bodo dobri, vendar so globoko v

njihovih srcih, hlepenje po slavi in dobičku in neizgovorljivi motivi. Veliki prosvetljeni imajo svoje lastne raje, kamor lahko odvedejo ljudi. In kam lahko te osebe odrešijo ljudi? Enako velja za lažne čigong učitelje. Nekateri od njih želijo biti Buda, nekateri pa mislijo, da so bili Buda v predhodnem življenju. In obstajajo ljudje obsedeni z živalmi, ki povečujejo te čigong učitelje, nazivajoč jih »takšen in takšen, veličastni učitelj generacije«, itd. Ti lažni čigong učitelji v zameno postanejo zelo samozadovoljni, vendar je vse to le samo zaslepljevanje. Vse take osebe so inkarnirani demoni, ki so se prišli maščevati, uničujoč ta svet.

Zlo je preobrnilo človeški svet v popoln kaos. Lažne religije, kulti in mnoge reformirane religije, se širijo že stoletja, in težko je razlikovati pravo od lažnega. Čeprav so doktrine teh heretičnih in šamanskih praks zle, so še vedno ljudje, ki verjamejo vanje in častijo njihove vodje. Mar nam to ne govori, da so ljudske vrednote propadle? In zakaj se ljudje vključujejo v te demonske prakse? Največji del išče načine, da bi škodovali drugim, oni načrtujejo početi zlo in ne razmišljajo kaj bo z njimi v prihodnosti. Prave izvorne religije ne morejo več odreševati ljudi, vstopajoč v Obdobje Konca Zakona. Množica demonov se spušča v svet, kjer spodkopavajo *Fa* in se maščujejo z uničevanjem. Človeška bitja nimajo več notranjega zakona, ki bi jih omejeval, niti nimajo moralnih norm. Spodbujevani od horde demonov, bodo storili vsakršno zlo. Moralne vrednote in standardi padajo z največjo hitrostjo. Človekov lasten način razmišljanja in koncepti so se spremenili. Lepo je manj atraktivno od grdega, vrlinsko je manj priljubljeno od zločestega, dobro je manj zaželeno od zla; urejen je podrejen neurejenemu; tisto kar je novo je manj zaželeno od ponošenega; dišeč je manj primeren od umazanega. Moški imajo dolge lase, medtem ko ženske lase krajšajo – odsev povečanja jina in upadanja janga, inverzija jina in janga. Umetniška dela so osiromašena moralnih norm in stremijo k osvoboditvi človeške

narave, močno prispevajoč k izpostavljanju demonskega. Obstajajo še impresionistične in abstraktne stvari, s svojimi divjimi packarijami, ki so sprejete kot umetnost sodobnih ljudi in njihove izkrivljene predstave. Le nametan kup smeti in to postane delo »pomembnega« modernističnega kiparja. In glede glasbe, pogledaj te tehno in rock-and-roll stvari z ljudmi na odru v prefinjenih dvoranah in hreščanje, to razgrajanje. Z majhno pomočjo radija in televizije, slepi in handikapirani pevci z zamolklimi glasovi in tisti odvratnega videza, postanejo zvezde. In glede otroških igrač; grše in zlobnejše so, hitreje se prodajo.

Človeštvo, v tem duševnem stanju, oropano častnih misli, hlepi po drastično drugačnih stvareh kot prej. Zaradi slave in dobička se ljudje poslužujejo ubijanja, požiganja in zarot. Vse kar jim je pomembno je denar, ne prijatelji ali družina. Človeški odnosi so danes v celoti odvisni od denarja. Zato vidiš nepredstavljliva in neobvladljiva dejanja vseh vrst, storjena zaradi denarja. Izdelki, reklamni članki in zvočni in video zapisi, ki promovirajo promiskuitetno spolnost so povsod. Za denar bodo ljudje brez oklevanja prizadeli druge, in bodo izdelovali, prenašali in prodajali mamila. Ti bedni odvisniki od drog se ne ustavijo pred ničemer – kradejo, ropajo in goljufajo zaradi denarja – da bi kupili ta draga mamila. Televizijski programi, časopisi, revije in književna dela so polni sproščene spolnosti. Ljudje gredo celo tako daleč, da zagrešijo krvoskrunstvo med rodovi. Odvratno homoseksualno vedenje priča o umazanem pokvarjenem stanju uma, ki mu primanjkuje razume. Organizirani kriminal je tako razvpit, da ni kraja, kjer ga ni in celo privlači mlade ljudi, ki preganjani od svoje demonske plati, hlepajo po nasilju. Kriminalni vodje so postali objekti občudovanja in ljudje se zbirajo ob njih.

Mnogi veliki prosvetljeni in preroki, so napovedali, da bo človeštvo v tem času doživelo zaskrbljujoče katastrofe. Danes je človeštvo še slabše od tega kar so napovedali preroki in dobrih ljudi je še manj. Zaradi veliko slabega, kar so ljudje storili

tekom njihovih številnih življenj in s tem pridobili ogromno karmo, bodo zabredli v težave, čim stopijo iz hiše. Vendar oni ne razumejo, da sedaj odplačujejo za slabo, ki so ga storili v svojih predhodnih življenjih in eliminirajo svojo karmo. Ko jih drugi nadlegujejo, ne izkazujejo tolerantnosti ali potrpljenja. Raje mislijo: »Ti si me prizadel, zato bom jaz tebe še bolj.« In tako dobivajo novo karmo, preden so odplačali staro in karma v njihovih telesih se povečuje do grozljivega obsega! Človeška morala hitro propada in je na robu groznega propada. Vsakdo je, življenje za življenjem, pravzaprav dodal olje na ogenj velike smrti človeške moralnosti. Vsakič, ko se svet sooči s katastrofo, je to takrat, ko so človeške moralne vrednote izginile. To je tisto kar se dogaja v obdobju zadnje Kalpe.

Resnično kultiviranje

Moji zvesti učenci-kultivatorji, tisto kar vas učim je *Fa* za kultiviranje Budovstva ali Tao-a. Kljub temu, vi name polivate svoje pritožbe, zaradi izgub vaših zemeljskih interesov raje kot, da bi vas skrbelo, da ne morete opustiti navezanosti običajnih ljudi. Je to kultiviranje? Ali vi lahko opustite navezanosti običajnih ljudi, je usoden preizkus na vaši poti, da postanete resnično izjemno bitje. Vsak učenec, ki se resnično kultivira, mora to prestati, ker je to črta ločevanja med kultivatorjem in običajno osebo.

Resnica je, ko vi trpite zaradi stvari, ki prizadenejo vaš ugled (*ming*), lastne interese (*li*) in čustva (*qing*) med običajnimi ljudmi, to že pomeni, da ne morete opustiti navezanosti običajnih ljudi. Zapomnite si moje besede: »Kultiviranje samo po sebi ni boleče, ampak ključ leži v vaši nezmožnosti opustiti navezanosti običajnih ljudi. Le takrat, ko bi morali opustiti vaš ugled, lastne interese in čustva, boste občutili bolečino.

Sem ste padli iz svetega, čistega in neprimerljivo čudovitega sveta, ker ste razvili navezanosti na tisti ravni. Po padcu v svet, ki je, primerjano, najbolj umazan, pa namesto, da bi se naglo vrnili, vi ne opuščate teh umazanih stvari, ki se jih oklepate v tem umazanem svetu in celo trpite zaradi najtrivialnejših izgub. Ali ste vedeli, da je Buda nekoč, da bi vas rešil, beračil za hrano med običajnimi ljudmi? Danes, jaz še enkrat široko odpiram vrata in poučujem ta Veliki Zakon, da bi vas rešil. Jaz nikoli nisem imel brezštevilnih težkih preizkušenj, ki sem jih prestal, za trpljenje. Kaj potem vi imate, da se še vedno ne da opustiti? Ali lahko te stvar, ki jih globoko v sebi ne morete opustiti, odnesete skozi nebeška vrata?

Bodite razumni in dobro presočajte

Nekim praktikantom sem nekoč dejal, da pojav skrajnih misli povzroča karma misli, sedaj pa mnogi učenci obtožujejo karmo misli za vse svoje neprimerne misli iz vsakdanjega življenja. To ni točno. Kaj še imaš za kultivirati, če nimaš več slabih misli? Če si tako čist, mar nisi že Buda? To razumevanje je napačno. Le ko tvoj um ostro odraža umazane misli ali preklinja Učitelja, Dafa, druge ljudi, ipd., in se jih ti ne moreš rešiti ali jih obvladati, je to potem karma misli. Vendar prav tako obstaja slaba karma misli, čeprav je drugačna od običajnih misli in idej. To vam mora biti jasno.

Prepoznavanje

Umazan in moten je človeški svet; biseri in ribje oči so med seboj pomešani. Tathagata se mora tiho in nenajavljeno spustiti v svet. Ko širi *Fa*, zle prakse nujno motijo. Tao in demonske

poti se širijo istočasno, v istem svetu. Sredi resnice in laži, je razlikovanje (*wu*) ključ. Za razlikovati jih, so potrebni izjemni ljudje. Prav zares, tisti, ki imajo usojeno povezavo in sposobnost razlikovanja, bodo prišli eden za drugim, vstopajoč v Pot in dobivajoč *Fa*. Razlikujoč pravilno od zlega, bodo prejeli resnične nauke, olajšali svoja telesa, obogatili svojo modrost, napolnili svoja srca, se vkrcali na ladjo *Fa* in mirno pluli. Kako čarobno! Marljivo, ne varčujoč truda, napredujejo naravnost proti Izpolnitvi.

Tisti, ki so izgubljeni v svetu, boreč se, da bi bili drugačni, živijo za denar in umirajo za oblast, so veseli ali zaskrbljeni zaradi neznatnih koristi; trmasto tekmujejo in se spopadajo, ustvarjajoč karmo tekom svojih življenj. Ko taka oseba sliši *Fa*, se obvezno smeje in iz svojih ust pljuva besedo »nesmisel«; njenemu umu je gotovo to težko razumeti in verjeti. Tak človek je manj vreden; težko ga je rešiti. Njegova karma je tako velika, da je obložila njegovo telo, zapečatila njegovo modrost in zatemnila njegovo izvorno naravo.

Zakaj nekdo ne vidi

»V tisto kar je vidno se lahko verjame; v tisto česar se ne vidi, se ne more verjeti.« To je stališče manjvredne osebe. Človek je izgubljen v iluziji in ustvarja obilno karmo. Kako bi sploh lahko videl (nevidno), ko je izgubil svojo izvorno naravo? Najprej pride prepoznavanje, nato sledi videnje. Kultivirajte um in odstranite karmo in nato, ko se pojavi vaša notranja narava, boste videli. Vendar, z videnjem ali brez, lahko izjemna oseba doseže Izpolnitev, zanašajoč se le na prepoznavo. Med množicami, lahko nekateri vidijo, drugi pa ne, kar je določeno z posameznikovo ravnjo in duhovnim potencialom. Kultivatorji pogosto ne vidijo, zaradi njihovega stremljenja za tem, kar se sešteje kot navezanost; brez njene odstranitve zatorej ne morejo

videti. Često to dolgujejo karmi, neugodnemu okolju ali to narekuje metoda kultivacije; obstaja množica razlogov in vsi so odvisni od posameznika. Celo pri osebi, ki lahko vidi, morda ne bo videla razločno. In le takrat, z zamegljenim vidom, Pot ostaja razločna. Če je tisto vidno, osebi razločno kot, da je izkušnja iz prve roke, brez dvomov, potem je to nekdo, ki je dosegel Odklepanje Gongga. On se ne more naprej kultivirati, saj ni nič preostalo za spoznati.

Študiranje *Fa*

Ko se uče Dafa, bi se morali intelektualci zavedati svoje največje težave; študiranje Dafa na enak način, na katerega običajni ljudje študirajo politično ideologijo, kot je študij izbranih odgovarjajočih citatov znanih oseb, glede na katere naj merijo lastno vedenje. To bo oviralo napredek kultivatorja. So tudi taki, ki potem ko slišijo, da ima Dafa prefinjen in globok pomen in vsebino visokih ravni, ki lahko vodi kultivacijo na različnih ravneh, skušajo raziskati vsako posamezno besedo, da bi na koncu našli nič. Te navade, nastale tekom dolgega proučevanja političnih doktrin, so dejavnik, ki vpliva na vašo kultivacijo, kajti vodijo te k napačnemu razumevanju *Fa*.

Ko študirate *Fa*, se je treba izogibati iskanja delov, ki so posebno pomembni za posamezno tematiko. Dejansko je to oblika navezanosti (z izjemo tistih težav, ki zahtevajo takojšnjo rešitev). Edini način za dober študij Dafa je, da se ga uči brez kakršnegakoli določenega cilja. Z vsakim celotnim branjem *Zhuan Falun*-a, ste napredovali, če ste le dosegli neko razumevanje. Tudi, če ste po branju doumeli le eno samo stvar, ste resnično napredovali.

V kultivaciji ja napredek navzgor, dejansko nekaj kar se dosega košček za koščkom in ne vedoč. Zavedajte se; Kar

dosegate, mora priti naravno, brez stremljenja.

Kako biti asistent

Številni asistenti v različnih regijah imajo napredno razumevanje Dafa in lahko nudijo dober primer in dobro vodijo naša vadišča. Vendar so tudi asistenti, ki nimajo tako dobrih rezultatov, kar se večinoma odraža v načinu njihovega dela. Če, z namenom lažjega izvrševanja nalog, na vadiščih delujejo s pomočjo ukazovanja, ki jih učenci izvršujejo, potem je to težava. Učenje *Fa* je prostovoljno. Če tega učenec ne želi početi iz globine svojega srca, nobene težave ali vprašanja ne bo moč rešiti in zagotovo se bodo pojavili spori. Spori se bodo krepili, če se koncepta ne popravi, in s tem bodo resno rušili človeško učenje *Fa*.

Še slabše pa je, da nekateri asistenti pogosto, da bi dosegli, da jim praktikanti verjamejo in jih ubogajo, širijo govornice in senzacije, da bi okrepili svoj položaj ali se skušajo izkazovati s čim izjemnim. Nič od tega ni dovoljeno. Naši asistenti služijo drugim prostovoljno in oni niso Učitelj. Še toliko manj smejo imeti take navezanosti.

Kako lahko potem dobro opravljamo delo asistenta? Najprej morate sebe dojemati kot enega od učencev, namesto, da se imate za višjega od njih. Če je pri vašem delu kaj, česar ne veste, se morate o tem skromno pogovoriti z drugimi. Če ste storili kaj slabega, morate učencem iskreno povedati: »Tudi jaz sem, prav tako kot vi, kultivator, zato je neizogibno, da pri svojem delu delam napake. Zdaj, ko sem naredil napako, naredimo tako kot je treba.« Če iskreno želite pripraviti vse praktikante, da bodo sodelovali, da bo nekaj storjeno dobro, kaj mislite kako bo to šlo? Nihče ne bo rekel, da niste dobri. Prav nasprotno, ljudje bodo mislili, da ste se dobro naučili *Fa* in ste

velikodušni. Dafa je prav tukaj z nami in vi ga študirate. Učenci bodo vsako potezo asistenta, dobro ali slabo, ocenjevali v luči Dafa in bodo jasno razločevali. Ko skušate povečevati sebe, bodo učenci menili, da imate šinšing težavo. Stvari lahko opravljate dobro, le če ste skromni. Vaš ugled se vzpostavlja na temelju dobrega študiranja *Fa*. Je kultivator sploh lahko brez napak?

Kaj je "praznina"?

Kaj je "praznina" (*kong*)? Odsotnost vsake navezanosti je prava "praznina" in ne praznina v smislu snovi. Zen budizem je došel do konca svoje dharme in nima več česa prenašati. V tem zaključnem obdobju, ko je *Fa* v neredu, so še vedno študenti, ki se trdoglavo oklepajo njegove doktrine "praznine", obnašajoč se brezglavo in nerazumno, kot da so se prosvetlili v sam izvor filozofske resnice. Pa vendar je, celo njegov patriarh ustanovitelj Boddhidharma osebno, nekoč izjavil, da bo to dharma le šestih generacij, in da po tem ne bo ničesar več kar bi lahko prenašala naprej. Zakaj to ni razumljeno? Če je rečeno, da je vse »prazno«, *Fa* ne obstaja, Bude ne obstajajo, ni pojavov, ni jaza, nič ne obstaja, kaj je bil potem Boddhidharma? Če *Fa* ne obstaja, kaj je potem zenovska doktrina »praznine«? Če ni Bude in ni pojavnosti, kdo je potem Sakyamuni? Če nimaš imena, nimaš pojavnosti, nimaš jaza, nimaš obstoja in je vse "praznina", zakaj ješ in piješ? Zakaj nosiš obleko? Bi bilo enako, če bi bile tvoje oči iztaknjene? In poglej si, kako močno si navezan na človeška čustva in želje? Ko Tathagata govori o "praznini", se to nanaša na popolno odsotnost človeških navezanosti; biti »prost nečistoč«, je pravi pomen »praznine«. Vesolje je značilno snovnega obstoja, nastajanja in obnavljanja. Kako bi lahko bilo »prazno«? *Fa*, predstavljen od kogarkoli

nižjega od Tathagate, ne more dolgo trajati in takšen nauk bo izginil. *Fa* Arhata **ni** Buda *Fa*. Doumite to! Doumite to!

Bodi neomajen

Ko je Učitelj tukaj, si poln samozavesti. Brez Učitelja poleg sebe, nimaš interesa za kultivacijo, kot da se kultiviraš za učitelja in kot da si po tej poti krenil zaradi kaprice. To je glavna pomanjkljivost povprečne osebe. Sakyamunija, Jezusa, Lao Tseja in Konfucija ni že več kot dva tisoč let, a njihovi učenci nikdar niso čutili, da se ne morejo kultivirati brez prisotnosti svojih učiteljev. Kultivacija je vaša osebna zadeva in nihče je ne more opravljati namesto vas. Učitelj vam lahko pove le *Fa* načela na površini. Vaša je odgovornost, da kultivate svoj um in opustite svoje želje, dosežete modrost in odstranite vse dvome. Če po tej poti krenete iz nekakšnega kratkotrajnega interesa, vsekakor ne boste vztrajni in ko živite v človeški družbi, boste vsekakor pozabili osnove. Če se ne držite čvrsto svojega verovanja, v tem življenju ne boste dobili ničesar. Nihče ne ve kdaj bo naslednja usodna priložnost. Težko jih je dobiti!

Nauki budizma so najšibkejši in najmanjši del Buda *Fa*

Vsa živa bitja! Ne merite se z budizmom Velikega Zakona *Zhen-Shan-Ren*, ker tega preprosto ni mogoče storiti. To je bilo storjeno le zato, ker so se ljudje navadili budistične sutre imenovati *Fa*. Kozmično telo je pravzaprav tako ogromno, da presega Budino vedenje o vesolju. Tudi taoistična Taiji teorija je podobna le razumevanju vesolja na nižji ravni in na ravni običajnega človeka ne predstavlja več pravega *Fa*, temveč

obstaja le predstavljanje nekaj omejenih pojavov z obrobja vesolja, ki jih ljudje lahko kultivirajo. Ker so običajni ljudje na najnižji ravni, jim ni dovoljeno poznati pravega Buda *Fa*. A ljudje so slišali za zgodbe, ki pravijo: »Izkazovanje spoštovanja Budam, lahko poseje karmično seme možnosti za prakticiranje kulture; kultivatorji, ki pojejo čarobne besede, lahko prejmejo zaščito višjih bitij; spoštovanje redovniških pravil, ti lahko omogoči doseči standard kultivatorja.« Tekom zgodovine so ljudje vedno proučevali in razpravljali ali tisto, o čemer je učil Prosvetljeni, predstavlja Buda *Fa*. Nauk Tathagate je utelešenje Buda-nravi in se lahko imenuje tudi utelešenje *Fa*. Vendar to ni pravi *Fa* vesolja, saj je bilo ljudem v preteklosti popolnoma prepovedano poznati pravo utelešenje Buda *Fa*. Kaj je Buda *Fa* se je lahko spoznalo le po kultivaciji na višjo raven; zato je bilo še manj dovoljeno, da bi ljudje poznali bistvo kulture. Falun Dafa je človeškemu bitju prvič v vseh zgodovinskih obdobjih odkril posebno lastnost vesolja – Buda *Fa*. To je enako, kot dati ljudem lestev, da se povzpno na nebesa. In kako lahko potem, v luči povedanega, meriš Veliki *Fa* vesolja, s stvarmi iz budistične preteklosti?

Kaj je modrost?

Ljudje mislijo, da so znane osebnosti, učenjaki in razne vrste strokovnjakov v človeški družbi nekaj velikega. Pravzaprav so oni povsem nepomembni, ker so običajni ljudje. Njihovo znanje je le ta majhen delček, ki ga razume sodobna znanost človeške družbe. V ogromnem vesolju gledajoč od najbolj makroskopske do najbolj mikroskopske ravni, je človeška družba v sami sredini, v najbolj zunanji plasti in najbolj zunanji površini. Njegova bitja obenem predstavljajo najnižjo raven obstoja zato je njihovo poznavanje snovi in duhovnosti skromno, površinsko

in pomilovanja vredno. Celo, če bi kdo lahko zaobjel vse človeško znanje, bi bil še naprej običajna oseba.

Practiciranje kulture po upokojitvi

Velika škoda je, da so nekateri učenci, ki so obiskovali moja predavanja in imajo dober duhovni potencial, zaradi poslovne zasedenosti, prenehali s kultivacijo. Kakšna škoda! Če bi oni bili povprečni, običajni ljudje, ne bi rekel ničesar več in bi jih pustil pri miru. Vendar ti ljudje obetajo. Človeška morala vsakodnevno pada in običajni ljudje plavajo s tokom. Ker so daleč od Tao-a, se jim je še težje vrniti skozi kultivacijo. Pravzaprav gre v praksi kulture za kultivacijo uma in zahtevno sredina delovnega okolja nudi dobro priložnost, da popravite svoj šinšing. Ko odidete v pokoj, mar ne boste izgubili najboljšega okolja za kultiviranje? Kaj boste kultivirali brez kakršnih koli težav? Kako se boste popravili? Življenjska doba človeka je omejena. Vi pogosto dokaj dobro načrtujete vendar ne veste ali vam bo preostalo dovolj časa za kultivacijo. Kultivacija ni otroška igra, temveč je resnejša od česarkoli drugega kar počno običajni ljudje – kultivacija ni nekaj kar morate sprejeti kot dejstvo. Ko zamudiš priložnost, kdo lahko pove kdaj boš v ciklusu reinkarnacije ponovno dobil človeško telo? Usoda se dogaja le enkrat. Ko iluzija, podobna spancu, ki se je oklepate enkrat izgine, boste doumeli kaj ste izgubili.

Prva izdaja 1996, Peking, Kitajska,
slovenski prevod, september 2015.

